

รายงานความก้าวหน้า
การจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน
ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับที่ 5 - 6
และพิธีสารเลือกรับ

หากท่านมีข้อสงสัยกรุณาติดต่อ
โทร. นางสาวศรินภา ช่วยตรีกรอง
หมายเลขโทรศัพท์ 098-262-8286

สารบัญ

เรื่อง / บทที่	หน้า
วิธีการดำเนินงาน	
บทที่ 1 มาตรการทั่วไป (ข้อ 4, 42, 44 (6))	6
บทที่ 2 นิยามคำว่าเด็ก (ข้อ 1)	15
บทที่ 3 หลักการทั่วไป (ข้อ 2, 3, 6, 12)	16
บทที่ 4 สิทธิพลเมืองและเสรีภาพ (ข้อ 19, 24(3), 28(2), 34, 37(ก), และ 39)	18
บทที่ 5 ความรุนแรงต่อเด็กและบทที่ (ข้อ 19, 24 (3), 28 (2), 37 (ก), 39)	20
บทที่ 6 สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและการเลี้ยงดูทดแทน (ข้อ 5, 9-11, 18 (1-2), 20, 25, และ 27(4))	23
บทที่ 7 ความพิการ สุขภาพ และ สวัสดิการพื้นฐาน ข้อ 6, 18(3), 23 24 26 27(1-3))	27
บทที่ 8 การศึกษา นันทนาการ และ กิจกรรมทางวัฒนธรรม (ข้อ 28-31)	32
บทที่ 9 มาตรการปกป้องคุ้มครองพิเศษ (ข้อ 22, 30, 32, 33, 35, 36, 37(ข)-(ง))	35
บทที่ 10 การให้สัตยาบันกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	43
บทที่ 11 ความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ	44
บทที่ 12 การติดตามและการเผยแพร่	44
บทที่ 13 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก	46
บทที่ 14 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ	54

สารบัญบทแบ่งตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ

เรื่อง / บทที่	หน่วยงาน	หน้า
บทที่ 1 มาตรการทั่วไป (ข้อ 4, 42, 44 (6))		
1.1 ข้อเสนอ (Reservations)	สมช. มท. UNHCR	6
1.2 กฎหมาย	ยธ. อส. สคก. พม. สตช ศาล อส	7
1.3 การประสานงาน (Coordination)	พม. สธ. ศธ. มท. รง.	8
1.4 แผนปฏิบัติการระดับชาติ	สศช. พม. สธ. ศธ. มท. รง.	8
1.5 การตรวจสอบที่เป็นอิสระ	กสม. ผู้ตรวจการแผ่นดิน	9
1.6 การจัดสรรทรัพยากร	สงป. พม. สธ. ศธ. มท. ยธ. รง. อปท.	10
1.7 การทุจริต	ปปช. ปปท. ปปง. สตง.	11
1.8 การรวบรวมข้อมูล	ดศ.(สสช.) พม.	12
1.9 การเผยแพร่และการสร้างความตระหนัก	พม.	12
1.10 การฝึกอบรม	พม. สธ. ศธ. มท. ยธ. รง. อปท. สภาวิชาชีพ	12
1.11 สิทธิเด็กและภาคธุรกิจ	พณ. สถาบันไทยพัฒน์ สภาหอการค้า แห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย UNICEF	13
บทที่ 2 นิยามคำว่าเด็ก (ข้อ 1)		
	พม. สธ. ศธ. มท. ยธ. รง. อส. สคก.	15
บทที่ 3 หลักการทั่วไป (ข้อ 2, 3, 6, 12)		
3.1 การไม่เลือกปฏิบัติ	พม. สธ. ศธ. มท. ยธ. รง.	16
3.2 ประโยชน์สูงสุดของเด็ก	พม. สธ. ศธ. มท. ยธ. รง. อส. ศาล เยาวชนฯ สตช.	17
3.3 สิทธิในการมีชีวิตอยู่รอดและการพัฒนา	พม. สธ. ศธ. มท. ยธ. รง.	17
3.4 การเคารพความคิดเห็นของเด็ก	ศาลเยาวชนฯ พม. สภาเด็กฯ	17
บทที่ 4 สิทธิพลเมืองและเสรีภาพ (ข้อ 19, 24(3), 28(2), 34, 37(ก), และ 39)		
4.1 ชื่อและสัญชาติ การรักษาเอกลักษณ์	มท. รง. สมช. UNHCR	18
4.2 การจดทะเบียนการเกิด	มท. สธ.	18
4.3 การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว	พม. สธ. กสทช.	19
บทที่ 5 ความรุนแรงต่อเด็ก (ข้อ 19, 24 (3), 28 (2), 37 (ก), 39)		
5.1 ห้ามลงโทษต่อร่างกายเด็กในบ้านและสถาน ดูแลเด็ก		20
5.2 การรณรงค์และการสร้างความตระหนัก	พม. สธ. ยธ. ศธ.	21
5.3 การทำนโยบายระดับชาติ	พม. สธ. ยธ. ศธ. มท.	21
5.4 ระบบการจับกุมและการวิจัย	พม. สธ. ยธ. ศธ. มท.	21

5.5 สถิติที่ถูกระทำความรุนแรง	พม .สธ. ยธ. ศธ. มท. ศาลเยาวชนฯ ศาลฯ อส. สตช. สปสช. อปท. ยูนิเซฟ UNDP	22
5.6 ประเด็นท้าทาย		22
บทที่ 6 สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและการเลี้ยงดูทดแทน (ข้อ 5, 9-11, 18 (1-2), 20, 25, และ 27(4))		
6.1 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว	พม. สธ.	23
6.2 การเลี้ยงดูในรูปแบบอื่น	พม. ศธ. ยธ. เครือข่ายสิทธิเด็กประเทศไทย และคณะทำงานด้านเด็ก	23
6.3 การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม	พม. มท. อส.	25
6.4 การละเมิดเด็กและการทอดทิ้ง	พม. มท. อปท.	26
บทที่ 7 ความพิการ สุขภาพ และ สวัสดิการพื้นฐาน ข้อ 6, 18(3), 23 24 26 27(1-3))		
7.1 เด็กพิการ	พม. ศธ. สธ.	27
7.2 สุขภาพและบริการด้านสุขภาพ	พม. ศธ. สธ.	28
7.3 การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	พม. ศธ. สธ.	29
7.4 สุขภาพวัยรุ่น	พม. สธ.	29
7.5 ยาเสพติดและสารเสพติด	พม. ศธ. สธ. ปปส.	30
7.6 มาตรฐานการครองชีพ	สงป. อปท.	31
บทที่ 8 การศึกษา นันทนาการ และ กิจกรรมทางวัฒนธรรม (ข้อ 28-31)		
8.1 การพัฒนาเด็กปฐมวัย	ศธ. วธ. กก.	33
8.2 เด็กวัย 6 -11 ปี	ศธ.	33
8.3 การศึกษาทวิภาคี	ศธ.	33
8.4 มาตรการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและผลลัพธ์การศึกษา	ศธ.	33
8.5 การเข้าเป็นภาคี UNESCO	ศธ. กต.	34
8.6 ข้อมูลสถิติ	ศธ. วธ. กก.	34
บทที่ 9 มาตรการปกป้องคุ้มครองพิเศษ (ข้อ 22, 30, 32, 33, 35, 36, 37(ข)-(ง))		
9.1 เด็กกำพร้าและผู้แสวงหาแหล่งพักพิง	สมช. มท. รง. กท. สตช. พม. UNHCR	35
9.2 เด็กในสถานการณ์การโยกย้ายถิ่นฐาน	สมช. มท. รง. กท. สตช. พม. UNHCR	36
9.3 การแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจและแรงงานเด็ก	สมช. มท. รง. กท. สตช. พม. UNHCR	36
9.4 การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและการละเมิดเด็ก	รง. สตช. พม. กก. UNHCR	37
9.5 สายด่วนให้ความช่วยเหลือ	พม.	38
9.6 เด็กในกระบวนการยุติธรรม	ยธ. สตช. อส. ศาล	39
9.7 เด็กที่ตกเป็นเหยื่อและพยานเด็ก	พม. ยธ. สตช. อส. ศาล	40
9.8 เด็กชนกลุ่มน้อยหรือกลุ่มชนพื้นเมือง	มท. สมช. ยธ. พม. ศธ. สธ.	41

9.9 เด็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย	กอ.รมน. สตช. ศอ.บต. มท. สมช. ยธ. พม. ศธ. สธ.	41
บทที่ 10 การให้สัตยาบันกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ		
บทที่ 11 ความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ		
	กต. พม.	44
บทที่ 12 การติดตามและการเผยแพร่		
	พม.	44
บทที่ 13 พิธีสาร เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก		
13.1 ข้อมูล	พม. สตช. ยธ. พส. สธ. ศาล อส.	46
13.2 กฎหมาย	ศาลฯ อส. ยธ.	46
13.3 แผนปฏิบัติการระดับชาติ	พม. สตช. ยธ. พส. สธ. ศาล อส.	47
13.4 การประสานงานและการประเมิน		47
13.5 การเผยแพร่และการส่งเสริมความตระหนักรู้	พม. สตช. ยธ. พส. สธ. ศาล อส.	47
13.6 การป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก	พม.	48
13.7 การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก	กก. รง. มท. สตช. พม.	49
13.8 การห้ามการขายเด็ก สื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และการค้าประเวณีเด็ก	พม. สตช. ยธ. พส. สธ. ศาล อส.	49
13.9 การคุ้มครองสิทธิของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหาย	พม. สตช. ยธ. พส. สธ. ศาล อส.	51
13.10 การดำเนินคดีและการลงโทษ	สตช. ยธ. มท.	52
13.11 โทรศัพท์สายด่วน	พม.	53
13.12 ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ	กต. พม.	53
13.13 การติดตามผลและการเผยแพร่		53
13.14 รายงานฉบับต่อไป		53
บทที่ 14 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันทางอาวุธ		
14.1 มาตรการทั่วไป	อส.	54
14.2 การป้องกัน	กท.	55
14.3 การห้ามและเรื่องที่เกี่ยวข้อง	กท.	56
14.4 การคุ้มครอง พื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคม	กท.	57
14.5 การจับกุมและกักขังเด็กภายใต้ พรบ. ฉุกเฉิน	กท.	58
14.6 ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ	กท. กต.	58
14.7 การติดตามและเผยแพร่	พม. กท.	59
14.8 รายงานฉบับต่อไป	กท. กต.	59

วิธีการดำเนินงาน

- ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาคำแนะนำการรายงานของคณะกรรมการ
- ขั้นตอนที่ 2 สรุปและวิเคราะห์ประเด็นการดำเนินงาน / ประเด็นปัญหาที่สำคัญที่คณะกรรมการให้ความสำคัญและเคยให้ความเห็นหรือ ข้อเสนอแนะ
- ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาวิเคราะห์โดย พิจารณาข้อมูลที่คณะอนุกรรมการคณะต่างๆ ได้มีการประชุม กำหนดประเด็นการรายงาน และได้รวบรวมข้อมูลให้ข้อมูล รวมถึงศึกษารายงานฉบับก่อนๆ ของประเทศไทยที่นำเสนอต่อคณะกรรมการ
- ขั้นตอนที่ 4 กำหนดแนวทางและประเด็นการเขียนเพื่อให้ตรงกับประเด็นความสนใจของคณะกรรมการในการดำเนินงานของประเทศไทย และให้สอดคล้องกับแนวทางการเขียนรายงานตามคำแนะนำของคณะกรรมการ
- ขั้นตอนที่ 5 ตรวจสอบความถูกต้อง (และความเหมาะสม) ของรายงาน และความถูกต้องของข้อมูล (เสนอต่อคณะอนุกรรมการกรรมการ)
- ขั้นตอนที่ 6 ตรวจสอบความสอดคล้องและความซ้ำซ้อนของรายงานรวมถึงภาษาของรายงาน (ฉบับสุดท้ายที่ต้องเผยแพร่ต่อประชาชน)

บทที่ 1 มาตรการทั่วไป (ข้อ 4, 42, 44 (6))

1.1 การถอนข้อสงวน ข้อ 22

10. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีถอนข้อสงวนของอนุสัญญา ข้อ 22 และดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือเด็กผู้ลี้ภัยและเด็กผู้แสวงหาแหล่งพักพิงในประเทศ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.1.1 การศึกษาความเป็นไปได้ในการถอนข้อสงวน	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยอยู่ระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้ในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัยซึ่งครอบคลุมเรื่องเด็กผู้ลี้ภัย โดยมีสำนักงานสภามั่นคงแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบ ● รัฐบาลร่วมกับ UNHCR ดำเนินการพิจารณาสถานภาพผู้ลี้ภัย และดำเนินการคุ้มครองสิทธิของผู้ลี้ภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ลี้ภัยตามแนวชายแดน และมีการดำเนินการส่งกลับแดนมาตุภูมิด้วยความสมัครใจ
1.1.2 รูปแบบ/สถานการณ์ผู้ลี้ภัยที่เปลี่ยนไป	<ul style="list-style-type: none"> ● การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดสถานการณ์การเคลื่อนย้ายประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านเปลี่ยนไป เช่น การเข้ามาทำงานทั้งที่ถูกกฎหมาย และลักลอบเข้าเมือง รวมทั้งการเข้าเมืองขอขงชาวโซมาเลีย และชาวโรฮิงญา
1.1.3 มติ ครม./นโยบาย/มาตรการความก้าวหน้ากระบวนการ ระบบคัดกรองผู้ลี้ภัย	<ul style="list-style-type: none"> ● กระบวนการ/ระบบคัดกรอง ตาม มติ ครม. เมื่อ 10 มกราคม 2560 เรื่องระบบการจัดการผู้หลบหนีเข้าเมือง ผู้ลี้ภัย ● มาตรการการคุ้มครองเด็กของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง <ul style="list-style-type: none"> ● สภาพของห้องกักขังของตม. ● มาตรการให้เด็กอยู่นอกสถานกัก เช่น การประกันตัวเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี) เช่น การส่งเด็กให้อยู่ในการคุ้มครองสวัสดิภาพขององค์กรพัฒนาเอกชน บ้านพักเด็กและครอบครัว ● ปัญหาอุปสรรค เช่น เด็กไม่มีสถานะบุคคล กระบวนการพิจารณาสถานะผู้ลี้ภัยค่อนข้างนาน ขาดการบริการช่วยเหลือทางกฎหมาย การหลบหนีของผู้ลี้ภัย การจัดหาล่าม ● การศึกษามาตรการทางเลือกก่อนการกักตัว โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
1.1.4 สถิติผู้ลี้ภัยจำแนกตามสัญชาติ เพศ	<ul style="list-style-type: none"> ● สถิติผู้ลี้ภัย UNHCR และเน้นไปที่ผู้ลี้ภัยกลุ่มใหม่
1.1.5 อ้างอิงไปยังบทที่ 9 หัวข้อผู้ลี้ภัย	

1.2 กฎหมาย

12. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเพื่อทบทวนกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการและบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ คณะกรรมาฯยังขอกระตุ้นให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าจะมีการนำกฎหมายของชาติไปดำเนินการให้เกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ทุกระดับ และขอให้ทบทวนพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 และให้นำเสนอแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับการดำเนินการปฏิบัติ เพื่อให้คุ้มครองสิทธิเด็กได้ดียิ่งขึ้น]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.2.1 การทบทวนกฎหมายที่มีอยู่	<ul style="list-style-type: none"> ● มีแผนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของคณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ● มีการปรับปรุงกฎหมายแล้ว ฉบับ อยู่ระหว่างการพิจารณา ฉบับ และอยู่ระหว่างการยกร่าง ฉบับ
1.2.2 การบังคับใช้กฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ● พระราชบัญญัติส่งเสริมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ 2550 ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน อย่างเป็นทางการ โดยส่งเสริมให้สภาเด็กและเยาวชน ในระดับต่างๆ และให้ บ้านพักเด็กและครอบครัวร่วมกับท้องถิ่น/อบต. สนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้ง สภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล ● พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546มีการทบทวนการบังคับใช้ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กฯ ระยะ 10 ปี พบปัญหาว่า ● กฎหมายเดิมเน้นใช้อำนาจ เปลี่ยนเป็นการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของเด็ก ยกเว้นอาจใช้อำนาจศาลได้ในบางกรณี ● กฎหมายเดิมเน้นประโยชน์สูงสุดเฉพาะในมาตรา 22 เปลี่ยนเป็นบัญญัติไว้เป็นหลักการในทุกขั้นตอนการปฏิบัติต่อเด็ก ● กฎหมายเดิมเน้นความปลอดภัยของเด็ก เปลี่ยนเป็นความสามารถของบุคคลแวดล้อมเด็ก ● พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขคำนิยามกำหนดอายุเด็ก - แก้ไขอายุขั้นต่ำของเด็กในการรับผิดทางอาญาจาก 10 ปี เป็น 12 ปี โดยกระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการนำเสนอการแก้ไขดังกล่าว

1.3 การประสานงาน

14. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีประกันว่าจะมีการประสานงานดียิ่งขึ้นระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีหน้าที่พัฒนานโยบายสิทธิเด็ก และการนำนโยบายสิทธิเด็กไปปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงหน่วยงานและคณะกรรมการภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีกำหนดหน่วยที่สามารถเป็นแกนนำและดูแลงานโดยรวมให้เกิดผล เพื่อตรวจสอบติดตามการดำเนินงานและการประเมินผลกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิเด็กครอบคลุมกระทรวงต่าง ๆ และครอบคลุมจากระดับส่วนกลางไปถึงท้องถิ่น คณะกรรมการเสนอแนะให้จัดทำนโยบายเกี่ยวกับสิทธิเด็กเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาแผนงานและโครงการและจัดตั้งระบบตรวจสอบติดตาม และประเมินผล]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.3.1 คณะกรรมการการประสานงานและกำกับดูแล	<ul style="list-style-type: none"> มีการจัดตั้งกรมกิจการเด็กและเยาวชน ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานประสานงานหลักด้านเด็กและเยาวชนของประเทศไทย และเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ รวมทั้งการประสานกับกระทรวงต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชนในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น
1.3.2 นโยบายด้านสิทธิเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> มีการจัดทำแผนงานสิทธิเด็กผนวกรวมกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 ซึ่งนำเอาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติเป็นกรอบในการจัดทำแผนงานสิทธิเด็ก ต่อมาเพื่อให้สิทธิเด็กเป็นประเด็นเฉพาะ จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2560 – 2564 เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานให้แก่ส่วนราชการระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น โดยใช้ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ฉบับที่ 13 เป็นกรอบในการพัฒนายุทธศาสตร์

1.4 แผนปฏิบัติการระดับชาติ

16. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อดำเนินแผนงานด้านข้อมูลและการสื่อสารที่เหมาะสม รวมทั้งการรณรงค์เพื่อสร้างเสริมความตระหนักของสาธารณชนรวมถึงเด็กเกี่ยวกับหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ คณะกรรมการสนับสนุนให้รัฐภาคีเร่งรัดความพยายามในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาฉบับนี้ให้แก่ผู้ปกครอง สาธารณชนในวงกว้างกว่าเดิม และเด็ก รวมทั้งการใช้สื่อที่เหมาะสมกับเด็กในชุมชนที่มีสถานะทางสังคม-เศรษฐกิจ และสังคม-วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ตลอดจนผู้ออกกฎหมายและผู้พิพากษาโดยประกันว่าหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ได้มีการนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทางกฎหมายและนิติบัญญัติ คณะกรรมการสนับสนุนเพิ่มเติมให้รัฐภาคีแสวงหาความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (ไอเอชซีเอชอาร์) และสหภาพรัฐสภาระหว่างประเทศ (ไอพียู) และหน่วยงานต่าง ๆ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.4.1 การประเมินแผนด้านเด็ก ปี 2555 – 2559	<ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินผลแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 พบว่า กลไกการบริหารแผนฯ ระดับนโยบายและระดับปฏิบัติมีการทำงานและผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนฯ และเป็นไปตามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ควรเป็นแผนบูรณาการระดับกระทรวง เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และในระดับพื้นที่ ปรับให้มีโครงสร้างที่รับผิดชอบงานด้านเด็กและเยาวชนในจังหวัดให้ชัดเจน รวมทั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดควรส่งเสริมและกระตุ้นให้ทุกฝ่ายระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัด และสร้างเป็นวาระของจังหวัด ตลอดจนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่น ซึ่งรูปแบบของแต่ละแผนขึ้นอยู่กับบริบทของท้องถิ่นนั้น ๆ
1.4.2 การพัฒนาแผนใหม่ ปี 2560 – 2564	<ul style="list-style-type: none"> ● ร่างแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2564 อยู่ระหว่างการเสนอคณะรัฐมนตรี <p>วิสัยทัศน์ “เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เหมาะสมตามช่วงวัย เป็นพลเมืองสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม” ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมศักยภาพและสร้างภูมิคุ้มกันเด็กและเยาวชน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนากลไกสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตของเด็กและเยาวชน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การระดับสรรพกำลังและทรัพยากร และยุทธศาสตร์ที่ 4 การติดตามประเมินผลและการสร้างความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● แผนบูรณาการคนตลอดช่วงชีวิตฯ ● แผนการพัฒนาเด็กปฐมวัยฯ ● แผนการพัฒนาเด็กวัยรุ่น

1.5 การตรวจสอบที่เป็นอิสระ

18. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงความตระหนักเกี่ยวกับ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก และส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับงานของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นอกจากนี้ คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อให้เด็กเข้าถึงได้ง่าย และจัดสรรทรัพยากรบุคคล วิชาการ และการเงินเพื่อให้หน่วยงานนี้สามารถรับ ขอร้องเรียน และรับมือเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็กโดยที่รักษาความลับได้อย่างเหมาะสม คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีจัดตั้ง สำนักงานในภูมิภาคเพื่อที่จะเสริมสร้างการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้ทั่วถึงทั้งประเทศ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.5.1 คกก.สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (คณะกรรมการที่กำกับดูแลด้านเด็ก)	<ul style="list-style-type: none"> ● มีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับเด็ก โดยมีการตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ เช่น เรื่องร้องเรียน อย่างไรก็ตามยังคงมีเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับเด็กค่อนข้างน้อย จำนวน 65 เรื่อง
1.5.2 รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิฯ	<ul style="list-style-type: none"> ● รายงานประจำปี 2555 – 2559
1.5.3 การสื่อสารความสำคัญ of คณะกรรมการสิทธิฯ กับสังคม	
1.5.4 การร้องเรียนที่เป็นมิตรต่อเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ● การเข้าถึงกรรมการฯ : มีหลายช่องทาง เช่น โทรศัพท์ email การตั้งหน่วยงานใน 4 ภูมิภาค ● การดำเนินงานตามพันธกรณี (เด็กสามารถเขียนข้อร้องเรียนถึงหน่วยงานพิเศษเพื่อให้เด็กเข้าถึงได้ง่าย : สำนักคุ้มครอง มีกลุ่มงานแยกตามประเภทสิทธิ และมีกลุ่มสิทธิเด็กโดยเฉพาะ ● ความคืบหน้าของกระบวนการติดต่อร้องเรียน
1.5.5 เครือข่ายกสม.ใน ส่วนภูมิภาค	<ul style="list-style-type: none"> ● คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้โดยตรง และคณะกรรมการสิทธิฯได้ร่วมกับเครือข่ายในระดับพื้นที่
1.5.6 สถิติข้อร้องเรียนของเด็ก	จำนวนเรื่อง ประเภทคำร้อง การเสริมสร้างความรู้)

1.6 การจัดสรรทรัพยากร

19. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีจัดทำงบประมาณประจำปีโดยนำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่แจ้งต่อที่ประชุมในวันที่จัดอภิปรายทั่วไปเมื่อ พ.ศ. 2550 เกี่ยวกับ “ทรัพยากรเพื่อสิทธิเด็ก – ความรับผิดชอบของรัฐ” (the Day of General Discussion in 2007 on Resources for the Rights of the Child – Responsibility of States) มาพิจารณาและที่พึงกระทำเป็นการเฉพาะคือ

(ก) จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเท่าที่เป็นไปได้มากที่สุดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติข้อ 4 ของอนุสัญญาเพื่อดำเนินงานสิทธิเด็กและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มงบประมาณให้แก่ภาคสังคม

(ข) สร้างขีดความสามารถต่อการใช้แนววิธีการที่เน้นประเด็นสิทธิเด็ก (a child rights approach) เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณประจำปี และดำเนินการให้มีระบบสืบค้น ตรวจสอบติดตาม และประเมินผล การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณสำหรับเด็กโดยทุกภาคส่วนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นตลอดกระบวนการงบประมาณ ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพรวมการลงทุนสำหรับเด็ก คณะกรรมการกระตุ้นให้ใช้ระบบการติดตามนี้สำหรับการประเมินผลกระทบต่าง ๆ (Impact assessments) ต่อประเด็นที่ว่าทำอย่างไรให้การลงทุนจากทุกภาคหรือในระดับส่วนท้องถิ่นเอื้อประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ทั้งนี้กำหนดให้มีการวัดผลกระทบของการลงทุนดังกล่าวในมิติเด็กชายและเด็กหญิงด้วย

(ค) ประเมินความต้องการงบประมาณอย่างครอบคลุม และจัดสรรงบประมาณให้ชัดเจนสำหรับงานที่ช่วยแก้ไขความไม่เสมอภาคและความเหลื่อมล้ำในตัวชี้วัดต่าง ๆ ตามลำดับ อาทิ เพศ ภาวะทุพพลภาพ สุขภาพ การศึกษา มาตรฐานการครองชีพ และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็ก

(ง) นิยามแนวงบประมาณเชิงกลยุทธ์และการจัดสรรงบประมาณให้แก่เด็กด้อยโอกาสหรือเด็กในสถานการณ์เปราะบางของภาคส่วนและท้องถิ่น ซึ่งอาจต้องกำหนดมาตรการทางสังคมชั่วคราว รวมทั้งการปฏิบัติในเชิงนโยบาย และประกันว่า แนวงบประมาณเชิงกลยุทธ์และการจัดสรรงบประมาณจะมีการดำเนินการแม้ในสถานการณ์วิกฤติเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ หรือในสถานการณ์ฉุกเฉินอื่น ๆ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.6.1 มาตรการและสถิติการจัดสรรงบประมาณ	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ ปี 2555 – 2559 การจัดสรรงบประมาณด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา กองทุนที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนต่างๆ เช่น กองทุนคุ้มครองเด็ก กองทุนต่อต้านการค้ามนุษย์ กองทุนส่งเสริมคุณภาพชีวิต กองทุนคุณภาพชีวิตคนพิการ กองทุนเยียวยาภาคใต้ กองทุนคุ้มครองผู้เสียหาย
1.6.2 การจัดสรรงบประมาณของอปท.	<ul style="list-style-type: none"> แผนชุมชนที่ระบุความเชื่อมโยงกับแผนระดับตำบล จังหวัด และกลุ่มจังหวัด : โครงสร้างตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก และ พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ (ดย.เพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทาง/โครงการส่งเสริมการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน)
1.6.3 การจัดสรรงบประมาณขององค์กรภาคเอกชน	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลผลการดำเนินงานของ สอ.ดย. (องค์กรภาคเอกชน ภาคธุรกิจ)
1.6.4 การจัดสรรงบประมาณขององค์กรภาครัฐ	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลผลการดำเนินงานสอ.ดย. (องค์กรภาคธุรกิจ ภาคเอกชน)
1.6.5 การศึกษาวิจัยการจัดสรรงบประมาณเชิงกลยุทธ์	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาการจัดสรรงบประมาณโดยองค์กร UNICEF

1.7 การทุจริต

21. [คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีเพิ่มความพยายามในการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตในทุกกระดับ และทุกภาคส่วน รวมทั้งพัฒนาและดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่จริงจัง จัดให้มีการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตและการเพิ่มความสามารถเชิงสถาบันในการตรวจหา สืบสวน และการดำเนินคดีกรณีทุจริต]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
1.7.1 กฎหมายการดำเนินงานคดีกับเจ้าหน้าที่	<ul style="list-style-type: none"> พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ.2559 คำสั่ง คสช. 46/59 คดีค้ามนุษย์ สถิติข้อมูลการดำเนินคดีในภาพรวม ผลการลงโทษผู้กระทำผิด
1.7.2 การรณรงค์	<ul style="list-style-type: none"> เปลี่ยนแปลงทัศนคติของสังคม ไม่ยอมใจกว้างรับการทุจริตคอร์รัปชัน นโยบายหลักของรัฐบาลถือว่าเป็นภารกิจหลักของทุกหน่วยงาน การรณรงค์ผ่านสถาบันการศึกษา มีการปราบปรามและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นว่าผู้ทุจริตจะต้องรับโทษ
1.7.3 การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่	<ul style="list-style-type: none"> ความก้าวหน้ากฎหมายข้าราชการทุจริต และการดำเนินคดี
1.7.4 การเยียวยาผู้เสียหาย	
1.7.5 สถิติผลสำรวจ/การดำเนินคดี/การเยียวยา	<ul style="list-style-type: none"> สถิติข้อมูลการดำเนินคดีในภาพรวม ผลการลงโทษผู้กระทำผิด

1.8 การรวบรวมข้อมูล

24. [คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีสร้างขีดความสามารถ และจัดทำระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมซึ่งใช้วิเคราะห์และประเมินข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการดำเนินการด้านสิทธิเด็ก และข้อมูลพื้นฐานสำหรับกำหนดแนวนโยบายและแผนงานเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของอนุสัญญา ข้อมูลควรจำแนกตามอายุ เพศ ตำแหน่งภูมิศาสตร์ ชาติพันธุ์ และภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของเด็กทุกคน]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.8.1 MICS	<ul style="list-style-type: none"> โครงการสำรวจสถานการณ์เด็กในประเทศไทย ข้อมูลทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด (26 จังหวัด) โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากองค์การยูนิเซฟประเทศไทย และความร่วมมือจากหน่วยงานกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้กับเด็ก ได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งหน่วยงานระหว่างประเทศอื่น ๆ ในองค์การสหประชาชาติ
1.8.2 โครงการต้นแบบสารสนเทศการคุ้มครองเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> งานวิจัยโครงการต้นแบบฐานข้อมูลการคุ้มครองเด็ก ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ศูนย์พึ่งได้

1.9 การเผยแพร่และการสร้างความตระหนัก

26. คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อดำเนินแผนงานด้านข้อมูลและการสื่อสารที่เหมาะสม รวมทั้งการรณรงค์เพื่อสร้างเสริมความตระหนักของสาธารณชนรวมถึงเด็กเกี่ยวกับหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ คณะกรรมการสนับสนุนให้รัฐภาคีเร่งรัดความพยายามในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาฉบับนี้ให้แก่ผู้ปกครอง สาธารณชนในวงกว้างกว่าเดิม และเด็ก รวมทั้งการใช้สื่อที่เหมาะสมกับเด็กในชุมชนที่มีสถานะทางสังคม-เศรษฐกิจ และสังคม-วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ตลอดจนผู้ออกกฎหมายและผู้พิพากษาโดยประกันว่าหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ได้มีการนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทางกฎหมายและนิติบัญญัติ คณะกรรมการสนับสนุนเพิ่มเติมให้รัฐภาคีแสวงหาความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (โอเอชซีเอชอาร์) และสหภาพรัฐสภาระหว่างประเทศ (ไอพียู) และหน่วยงานต่าง ๆ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.9.1 แผนงานด้านข้อมูลและการสื่อสาร	
1.9.2 การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิเด็ก	

1.10 การฝึกอบรม

26. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อดำเนินแผนงานด้านข้อมูลและการสื่อสารที่เหมาะสม รวมทั้งการรณรงค์เพื่อสร้างเสริมความตระหนักของสาธารณชนรวมถึงเด็กเกี่ยวกับหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ คณะกรรมการสนับสนุนให้รัฐภาคีเร่งรัดความพยายามในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาฉบับนี้ให้แก่ผู้ปกครอง สาธารณชนในวงกว้างกว่าเดิม และเด็ก รวมทั้งการใช้สื่อที่เหมาะสมกับเด็กในชุมชนที่มีสถานะทางสังคม-เศรษฐกิจ และสังคม-วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ตลอดจนผู้ออกกฎหมายและผู้พิพากษาโดยประกันว่าหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ได้มีการนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการทางกฎหมายและนิติบัญญัติ คณะกรรมการสนับสนุนเพิ่มเติมให้รัฐภาคีแสวงหาความช่วยเหลือ

ทางด้านวิชาการจากองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (ไอเอชซีเอชอาร์) และสหภาพรัฐสภาระหว่างประเทศ (ไอพียู) และหน่วยงานต่าง ๆ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.10.1 ประเภทการอบรม	<ul style="list-style-type: none"> ● การพัฒนา การปกป้องคุ้มครอง และการคุ้มครองสวัสดิภาพ ● หลักสูตรและโครงการการฝึกอบรม <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศักยภาพบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม “หลักสูตรพัฒนาศักยภาพอัยการให้เชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองเด็ก”: ต่อยอดไปสู่รักษากฎหมาย เช่น ตำรวจ (กองบัญชาการศึกษาศึกษาของตำรวจ : การคุ้มครองไปอยู่ในหลักสูตร อบรมครูฝึกและอาจารย์ และนำเนื้อหาเข้าไปในหลักสูตร : พนักงานสัญญาบัตร : สมาคมพนักงานสอบสวน (ขอข้อมูลยูนิเซฟ) - กรมคุ้มครองสิทธิ : เครื่องมือการเรียนรู้เด็ก ประเด็นหลักสิทธิมนุษยชน เกมการ์ด
1.10.2 สถิติการอบรม	<ul style="list-style-type: none"> ● บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม <ul style="list-style-type: none"> - ศาล - อัยการ - ตำรวจ - ทหาร - เจ้าหน้าที่กรมพินิจและคุ้มครองประพฤติ - พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย <ul style="list-style-type: none"> พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กฯ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ ● บุคลากรด้านสาธารณสุข(นายแพทย์ พยาบาล) ● บุคลากรด้านการศึกษา (ครู) ● บุคลากรด้านสวัสดิการ (นักสังคมสงเคราะห์) ● บุคลากรในสถาบันการดูแลทางเลือก <ul style="list-style-type: none"> - สถานสงเคราะห์รัฐและเอกชน - สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน - ครอบครัวทดแทน ● บุคลากรด้านเด็กและเยาวชนในอพท. <ul style="list-style-type: none"> - อบรมบุคลากรท้องถิ่น เรื่องระบบเฝ้าระวังในท้องถิ่น บทบาทในการคุ้มครองเด็กของพนักงานคุ้มครองเด็ก - หลักสูตรพัฒนาศักยภาพด้านเด็กและเยาวชน จัดอบรม 3 รุ่น - หลักสูตรสภาเด็กและเยาวชน

1.11 สิทธิเด็กกับภาครัฐกิจ

30. [ตามข้อมติของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ที่ 8/7 ปี 2551 (ค.ศ. 2008) ซึ่งรับรองรายงานตามกรอบ “คุ้มครอง เคารพ และเยียวยา” (“Protect, Respect and Remedy” Framework) และตามข้อมติของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ที่ 17/4 วันที่ 16 มิถุนายน 2554 (ค.ศ. 2011) โดยขอให้คณะทำงานที่แต่งตั้งใหม่ดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานในประเด็นนี้ ข้อมติทั้งสองระบุให้นำ

สิทธิของเด็กมารวมพิจารณาในกรณีที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจและสิทธิมนุษยชน ดังนั้น คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคี

(ก) จัดทำกรอบงานนิติบัญญัติ รวมถึงประมวลจริยธรรมที่กำหนดให้บริษัทที่มีถิ่นฐาน/จดหนังสือ บริษัทสนธิในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีมาตรการป้องกันและบรรเทาผลกระทบด้านลบต่อสิทธิมนุษยชนในการดำเนินกิจการในประเทศและต่างประเทศ

(ข) ส่งเสริมให้รวมตัวชีวิตและตัวแปรในการรายงาน และจัดทำการประเมินเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับผลกระทบของธุรกิจและอุตสาหกรรมต่อสิทธิเด็ก

(ค) ดำเนินมาตรการเพื่อสร้างหลักประกันว่าบริษัทของรัฐภาคีจะเคารพสิทธิเด็กทั้งการดำเนินงาน โครงการทั้งในรัฐภาคีและต่างประเทศ และมีการปฏิบัติตามมาตรการเยียวยาที่เหมาะสม รวมถึงการแก้ไขความเสียหายในกรณีที่มีการฝ่าฝืน และ

(ง) สร้างหลักประกันว่าก่อนการเจรจาและลงนาม/สรุปข้อตกลงการค้าเสรี จะมีการดำเนินการประเมินสิทธิมนุษยชนรวมทั้งการประเมินสิทธิเด็ก และมีการกำหนดรับมาตรการเพื่อป้องกันการฝ่าฝืน]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.11.1 เผยแพร่หลักสิทธิเด็กกับภาคธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการดำเนินการเรื่องสิทธิเด็กกับภาคธุรกิจ ให้การสนับสนุนด้านธุรกิจ องค์กรภาคเอกชน (สถาบันไทยพัฒนาและสถาบันสร้างศักยภาพในตลาดหลักทรัพย์) ● มีการให้ความรู้กับภาคธุรกิจเรื่องสิทธิเด็ก โครงการนำร่องร่วมกับผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต การประเมินผลกระทบความเสี่ยงด้านสิทธิ ● กรณีเด็กบริการทางเพศ : code of conduct ไม่ให้มีการท่องเที่ยวโดยใช้เด็กเป็นเครื่องมือ รายงานความก้าวหน้าของภาคธุรกิจในการดำเนินงานECPAT โยงไปสู่กรอบการทำงานของกระทรวงท่องเที่ยว ● จัดทำยุทธศาสตร์ปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ ● ศึกษาข้อมูลข่าวหนังสือพิมพ์ที่ละเมิดสิทธิเด็ก ฝึกอบรมร่วมกับสถาบันอิสรา (นักข่าว บก.) : สื่อกับสิทธิเด็ก จัดกับศาลเยาวชน ในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย ● มีข้อเสนอแนะไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องการแถลงข่าว การคุ้มครองผู้ต้องหา การจัดสัมมนาเผยแพร่แนวคิด การคุ้มครองอัตลักษณ์ของเด็กในสื่อ ● ผลการประเมินเรื่องผลกระทบอุตสาหกรรมกับเด็ก : คำสั่ง คสช. การจัดโซนนิ่งสถานบริการหรือสถานประกอบการในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา
1.11.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน	<ul style="list-style-type: none"> ● ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

บทที่ 2 นิยามคำว่าเด็ก (ข้อ 1)

32. คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีพิจารณาเพิ่มอายุขั้นต่ำในการแต่งงานเป็น 18 ปี และคงอายุนี้ไว้ในทุกสภาพกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เด็กถูกละเมิดทางเพศ คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
2.1 พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัว ฯ ฉบับที่ 5	<ul style="list-style-type: none"> ● แก้ไขคำนิยาม “เด็ก” อายุเกินกว่า 10 ปี แต่ไม่เกิน 15 ปี
2.2 ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> ● อายุขั้นต่ำในการแต่งงานเป็น 18 ปี ● การอบรมเลี้ยงดูโดยไม่ใช้ความรุนแรง ● การบังคับสมรส ● การสมรสและสถาบันครอบครัว
2.3 ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา	<ul style="list-style-type: none"> ● ความผิดทางเพศ ● อายุขั้นต่ำในการรับโทษทางอาญาจาก 10 ปี เป็น 12 ปี
2.4 ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	<ul style="list-style-type: none"> ● การสอบปากคำผู้เสียหายและพยานเด็ก
2.5 สติติเด็ก (จำแนกอายุ เพศ ภูมิภาค ลัทธิศาสนา สัญชาติ เชื้อชาติ)	<ul style="list-style-type: none"> ● เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีที่แต่งงาน

บทที่ 3 หลักการทั่วไป (ข้อ 2, 3, 6, 12)

3.1 การไม่เลือกปฏิบัติ

34. คณะกรรมการเน้นย้ำข้อเสนอแนะฉบับก่อน (CRC/C/THA/CO/2 ย่อหน้าที่ 25-26) และกระตุ้นให้รัฐภาคีดำเนินการมาตรการที่มีประสิทธิผลยิ่งขึ้นเพื่อ

(ก) สร้างหลักประกันว่าเด็กทุกคนภายในเขตอำนาจรัฐภาคีจะได้รับประโยชน์จากสิทธิที่ประกาศในอนุสัญญาบนพื้นฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งนี้โดยการดำเนินการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีอยู่ตามหลักการของอนุสัญญา

(ข) จัดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากรการบริการทางสังคม และเร่งรัดการดำเนินการให้มีโอกาสได้รับบริการสุขภาพ บริการการศึกษา และบริการอื่น ๆ เท่าเทียมกันสำหรับกลุ่มเด็กเปราะบางดังที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 33

(ค) ดำเนินการรณรงค์การศึกษาสำหรับสาธารณชนเพื่อป้องกันและต่อต้านการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ

(ง) รวบรวมข้อมูลซึ่งมีการจำแนกหมวดหมู่อย่างเหมาะสม เพื่อใช้ในการตรวจสอบติดตามการเลือกปฏิบัติทางพฤตินัยที่มีประสิทธิผล และจัดเตรียมการดำเนินงานเพื่อการแก้ไขขั้นพื้นฐาน

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
3.1.1 กฎหมายที่ห้ามเลือกปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักการของกฎหมาย มาตรการการไม่เลือกปฏิบัติ ● พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ ● การแก้ไขกฎหมาย การพิจารณากฎหมายเรื่องการให้เบี่ยงความพิการ มาตรา 79/1 การสนับสนุนสิทธิคนพิการที่ไม่สัญชาติไทย ● การปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคนพิการ ประเด็นการไม่เลือกปฏิบัติ มาตรา 15 ● การตั้งคณะอนุกรรมการจัดการไม่เลือกปฏิบัติฯ คนพิการ ● การตั้งคณะอนุกรรมการกฎหมายด้านคนพิการ ● การใช้มาตรการแก่เด็กชนกลุ่มน้อยเรื่องการรักษาพยาบาล การศึกษา ● มีการปรับปรุงกฎหมายการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กพิการ ● พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ ประเด็นการเข้าถึงเอกสาร ● กำลังปรับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีพิการครอบคลุมประเด็นกลุ่มเด็กด้วย ● หาข้อมูลอื่น ๆ เช่น เชื้อชาติ
3.1.2 การบริการทางสังคมในกลุ่มเปราะบาง	
3.1.3 รณรงค์และการสร้างความตระหนัก	
3.1.4 ติดตามและตรวจสอบ	

3.2 ประโยชน์สูงสุดของเด็ก

36. คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อสร้างหลักประกันว่ามีการประยุกต์ใช้หลักการการ ประโยชน์สูงสุดของเด็ก ตามข้อ 3 วรรค 1 ของอนุสัญญาโดยสมบูรณ์ในบทบัญญัติกฎหมาย ทั้งปวง ตลอดจนในคำพิพากษาและคำวินิจฉัยฝ่ายบริหาร นโยบาย โครงการ โครงการ บริการ รวมถึงการดูแล ทางเลือกที่มีผลกระทบต่อเด็ก เหตุผลเชิงกฎหมายของคำพิพากษาและคำวินิจฉัยฝ่ายปกครองควรจะต้องอิงกับหลักการนี้ เช่นกัน

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
3.2.1 กฎหมายค้ำประกันถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก	
3.2.2 กระบวนการยุติธรรม	
3.2.3 การดูแลเด็กทางเลือก	

3.3 สิทธิที่จะมีชีวิต อยู่รอด และได้รับการพัฒนา

38. คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อป้องกันการบาดเจ็บและอุบัติเหตุ รัฐภาคีอาจเสริมสร้างนโยบายด้านการดูแลเด็กและการยกระดับความตระหนักในครอบครัว กลุ่ม ผู้ดูแลเด็กในโรงเรียน และกลุ่มสาธารณชนเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัย

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
3.3.1 มาตรการการลดการเสียชีวิต การบาดเจ็บ และอุบัติเหตุ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเสียชีวิตในเด็ก จำแนกตามสาเหตุ
3.3.2 มาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กขั้นต่ำ และความปลอดภัย	<ul style="list-style-type: none"> ● ครอบครัว ชุมชน ผู้ดูแลเด็ก และโรงเรียน

3.4 การเคารพความคิดเห็นของเด็ก

40. ตามข้อ 12 ของอนุสัญญา และคำแนะนำทั่วไปของคณะกรรมการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2552) เกี่ยวกับสิทธิของเด็กที่จะได้แสดงความคิดเห็น (*General comment No. 12 (2009) on the right of the child to be heard*) คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีเพิ่มความพยายามให้เด็กทุกคนนับถึงอายุ 18 ปี มีส่วนร่วมและส่วน เกี่ยวข้องอย่างจริงจังในการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อตนเองในครอบครัว โรงเรียน และชุมชน รวมทั้งทบทวนว่ามี การนำทัศนะของเด็กไปพิจารณาเพียงใด และมีผลต่อการกำหนดนโยบายเพียงใด นอกจากนี้ คณะกรรมการ เสนอแนะให้กำหนดระดับมาตรการเพื่อเพิ่มความสนับสนุนแก่สภาเด็กและเยาวชน

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
3.4.1 การเคารพความคิดเห็นของเด็กตามอายุและวุฒิภาวะ	<ul style="list-style-type: none"> ● แผนการพัฒนาเด็กปฐมวัยและแผนวัยรุ่น ในประเด็น
3.4.2 การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ● ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน
3.4.3 การสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชน	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน ● งบประมาณในการจัดกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน
3.4.4 สถิติองค์กรด้านเด็กและเยาวชน	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนสภาเด็กและเยาวชนและจำนวนสมาชิก
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนโรงเรียนที่สภานักเรียน และจำนวนสมาชิก
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนองค์กรหรือสมาคมด้านเด็กและเยาวชนและจำนวนสมาชิก
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กที่ให้ปากคำในกระบวนการยุติธรรมรวมทั้งอายุ

บทที่ 4 สิทธิพลเมืองและเสรีภาพ (ข้อ 19, 24(3), 28(2), 34, 37(ก), และ 39)

4.1 การมีชื่อสัญชาติ การรักษาอัตลักษณ์ของเด็ก

42. คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีทบทวนกฎหมายและตรากฎหมายเพิ่มเติมเพื่อให้เด็กที่เสี่ยงต่อการเป็นเด็กไร้รัฐ รวมถึงเด็กกลุ่มด้อยโอกาสที่ระบุในย่อหน้าที่ 41 มีโอกาสได้สัญชาติไทย คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีพิจารณาให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาเกี่ยวกับสถานะของบุคคลไร้รัฐ พ.ศ. 2497 (ค.ศ. 1854) และพิธีสารเลือกรับ ปี พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) และอนุสัญญาว่าด้วยการลดภาวะการไร้รัฐ พ.ศ. 2504 (ค.ศ. 1961)

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
4.1.1 การทบทวนกฎหมายสัญชาติและการทะเบียนราษฎร	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาสิทธิบุคคล พ.ศ. 2548 ● พ.ร.บ. สัญชาติ มาตรา 7 วิ ● มติ ครม. เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2559 เรื่อง การแก้ไขปัญหาเด็กที่มีปัญหาสถานะบุคคลที่เป็นนักเรียน นักศึกษาเพื่อให้สัญชาติแก่เด็ก โดยกระทรวงมหาดไทยอยู่ระหว่างการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานตามมติ ครม. และการจะทำประกาศของกระทรวงมหาดไทยในการดำเนินงาน <li style="padding-left: 20px;">การทบทวนยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาคนหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ ● กรณีเด็กตกสำรวจที่ยังไม่ได้สัญชาติ มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ● การขึ้นทะเบียนบุตรผู้ติดตามแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง
4.1.2 การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาและพิธีสาร	<ul style="list-style-type: none"> ● การเข้าเป็นภาคีพิธีสารว่าด้วยการลดการไร้สัญชาติ

4.2 การจดทะเบียนการเกิด

44. คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเพื่อให้เด็กทุกคนที่เกิดในดินแดนของรัฐภาคีได้รับการจดทะเบียนการเกิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ไม่ได้จดทะเบียนการเกิดอันเนื่องมาจากสถานะเศรษฐกิจ ชนพื้นถิ่น และสถานการณ์เข้าเมืองของบิดามารดา คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินโครงการให้การศึกษแก่สาธารณชน รวมถึงการรณรงค์ให้จดทะเบียนการเกิดแก่เด็กที่เกิดในดินแดนของรัฐภาคีแต่ยังไม่ได้จดทะเบียน ตลอดจนยกเลิกโทษปรับเงินในการแจ้งจดทะเบียนล่าช้า และดำเนินมาตรการทางเลือกเพื่อให้มีการจดทะเบียนสำหรับเด็กเกิดใหม่ทันเวลา

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
4.2.1 การเชื่อมโยงระบบ โรงพยาบาลและอำเภอ	<ul style="list-style-type: none"> ● โรงพยาบาลน่าน่องมีระบบการแจ้งเกิดกับอำเภอ ข้อมูลจำนวนโรงพยาบาลน่าน่อง ที่สปสข. ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ● โรงพยาบาล มีระบบการติดตามให้คำปรึกษาแก่เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจดทะเบียนการเกิดระบบการติดตามโดยการมอบเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลในการติดตามให้เด็ก ให้กลุ่มแรงงานที่หลบหนีเข้าเมือง อาจเข้าใจผิดเพราะส่งกระทบต่อการเข้าเมืองของพ่อแม่
4.2.2 การรณรงค์การจดทะเบียนการเกิด	<ul style="list-style-type: none"> ● การรณรงค์ส่งเสริมการจดทะเบียนการเกิดผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศเป็นไปตามมติครม.
4.2.3 สถิติการจดทะเบียนการเกิดจำแนกสัญชาติ	<ul style="list-style-type: none"> ● การจดทะเบียนการเกิด และการจดทะเบียนการเกิดที่ล่าช้า ● การจดทะเบียนการเกิดในเด็กต่างชาติ ● จำนวนเด็กขึ้นทะเบียนเป็นบุตรติดตามแรงงานต่างด้าวที่ได้รับสัญชาติ

4.3 การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว

46. คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการเพื่อสร้างหลักประกันว่ามีการเคารพสิทธิความเป็นส่วนตัวของเด็กทุกเมื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสื่อมวลชน คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีตรากฎหมายเพื่อคุ้มครองมิให้สื่อรายงานอัตลักษณ์ของเด็กทุกรูปแบบ และกำหนดให้มีกลไกตรวจสอบติดตามที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างหลักประกันว่าสื่อจะปฏิบัติตาม รวมทั้งการดำเนินการให้ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อได้ตระหนักถึงสิทธิเด็ก และส่งเสริมให้เด็กมีส่วนในการตัดสินใจและการผลิตรายการเด็ก

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
4.3.1 มาตรการการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวจากสื่อ	<ul style="list-style-type: none"> ● UNICEF ร่วมกับมูลนิธิอิสตราคุ้มครองเด็กกับศาล อัยการ และผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กในการคุ้มครองเด็ก ● พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวฯ มาตรา 9 คุ้มครองผู้เสียหายผู้ถูกกระทำและผู้กระทำจากการเผยแพร่ฯ กรณีมีสื่อที่ละเมิดสิทธิจะมีหนังสือแจ้งเตือนสื่อ รวมทั้งการอบรมให้ความรู้แก่สื่อ ● มินิโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัวพ.ศ. 2560 – 2564 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเด็กในครอบครัว ยุทธศาสตร์ที่ 5 กระบวนการสื่อสารสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัวฯ ส่งเสริมผู้ผลิตสื่อสีขาว และครอบครัวรู้เท่าทันสื่อ ● มีคณะกรรมการส่งเสริมสื่อปลอดภัยสร้างสรรค์
4.3.2 กลไกการตรวจสอบผู้ประกอบวิชาชีพสื่อ	<ul style="list-style-type: none"> ● พระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ.2559 จัดตั้งกองทุนฯ ส่งเสริมและสนับสนุน ● การรักษาความเป็นส่วนตัวของเด็กในโรงพยาบาล จรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ (หาข้อมูลเพิ่มเติม) ● ข้อมูลโรงเรียนเรื่องการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับเด็ก เช่น ระบบการคัดกรองเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ● CYBER SCOUT
4.3.3 การเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ● มาตรการการคุ้มครองเด็กจากข้อมูลไม่เหมาะสม
4.3.4 สถิติแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนห้องสมุด พื้นที่สร้างสรรค์ สื่อสร้างสรรค์ที่เข้าถึงได้สะดวก ● จำนวนคดีที่มีการแจ้งความกรณีละเมิดความเป็นส่วนตัวของเด็ก

บทที่ 5 ความรุนแรงต่อเด็กและการลงโทษทางกาย (ข้อ 19,24 (3), 28 (2), 37 (ก), 39)

5.1 ห้ามลงโทษต่อร่างกายเด็กในบ้านและสถานดูแลเด็ก

48. คณะกรรมการเน้นย้ำสรุปข้อสังเกต (CRC/C/THA/CO/2 วรรค 40 40 และ 41) และกระตุ้นให้รัฐภาคนำคำแนะนำทั่วไป ฉบับที่ 13 (2554) เกี่ยวกับสิทธิของเด็กที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงในรูปแบบทั้งปวง (General Comment No. 13 (2011) on the right of the child to freedom from all forms of violence) และคำแนะนำทั่วไป ฉบับที่ 8 (2549) เกี่ยวกับสิทธิเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองจากการลงโทษต่อร่างกายและรูปแบบการลงโทษที่โหดร้ายหรือร้ายแรงอื่น ๆ (General Comment No. 8 (2006) on the right of the child to protection from corporal punishment and other cruel or degrading forms of punishment) มาพิจารณาในการกำหนดนโยบายเพื่อต่อสู้กับความรุนแรงต่อเด็กทุกรูปแบบคณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคี

(ก) กำหนดเป็นกฎหมายห้ามการลงโทษต่อร่างกายเด็กในบ้านและสถานดูแลเด็กทางเลือกโดยชัดแจ้ง ทั้งนี้ รวมถึงการลงโทษเพื่อการสร้างวินัย

(ข) จัดให้มีโครงการศึกษาสำหรับสาธารณชน และส่งเสริมความตระหนักและการระดมสรรพกำลังทางสังคมอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับผลเสียของการลงโทษทางร่างกายเพื่อเปลี่ยนทัศนคติและส่งเสริมการเลี้ยงดูโดยไม่ใช้ความรุนแรงและการสร้างวินัยเชิงบวกโดยการมีส่วนร่วมของเด็ก ครอบครัว และชุมชน

(ค) จัดให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็กทุกรูปแบบเป็นเรื่องเร่งด่วน และให้มีการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของการศึกษาของสหประชาชาติ (A/61/299)

(ง) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการโดยรัฐภาคีตามข้อเสนอแนะข้างต้นในรายงานฉบับต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติที่เน้นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กเป็นการเฉพาะคือ

(1) พัฒนาศาสตร์ระดับชาติเพื่อป้องกันและรับมือแก้ไขความรุนแรงต่อเด็กและการปฏิบัติโดยมิชอบ (ill - treatment) ต่อเด็กทุกรูปแบบโดยคำนึงถึงมิติหญิงชายด้วย

(2) ริเริ่มให้มีกฎหมายห้ามการกระทำความรุนแรงต่อเด็กทุกรูปแบบในทุกสภาพบริบทอย่างแข็งขัน และ

(3) การเสริมสร้างระบบการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และการเผยแพร่ข้อมูล และวาระการวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงและการปฏิบัติโดยมิชอบต่อเด็ก

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
5.1.1 การปรับแก้กฎหมายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	<ul style="list-style-type: none"> ● ร่าง พ.ร.บ.แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กจากการถูกระทำความรุนแรง รวมถึงการลงโทษทางกายในครอบครัว และให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก แผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อเด็ก
5.1.2 การปรับแก้ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง	<ul style="list-style-type: none"> ● ร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.

5.2 การรณรงค์และสร้างความตระหนัก

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
5.2.1. กิจกรรมรณรงค์ผลกระทบต่อความรุนแรงต่อเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ● ควรมีการสร้างความตระหนักของสังคมควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับผลกระทบของความรุนแรงต่อเด็ก ● มุลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก มีแผนงานสื่อสร้างสรรค์สำหรับเด็กและครอบครัว มีการพัฒนาครอบครัวอาสา เฝ้าระวังสื่อไม่ปลอดภัย ร้องเรียนและรายงานไปยังหน่วยงานที่กำกับดูแล
5.2.2 การส่งเสริมให้พ่อแม่เลี้ยงดูเด็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง	
5.2.3 แผนแนวทางการเลี้ยงดูเด็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง	
5.2.4 นโยบายการคุ้มครองเด็กในสถาบัน	

5.3 การทำนโยบายระดับชาติ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
5.3.1 ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ● มีแผนบูรณาการแผนพัฒนาคนตามช่วงวัย 5 ปี 20 ปีแบ่งตามกลุ่มวัย 5 กลุ่มวัย แผนพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ มีการกำหนดเป้าหมายลดความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 7 (ตาม SDGs) ● นโยบายการคุ้มครองเด็กในสถานสงเคราะห์ ● แนวทางการปฏิบัติการคุ้มครองเด็ก โดยมีการคัดกรองเด็กตามปัจจัยเสี่ยงออกเป็นสามกลุ่ม แดง เหลือง เขียว และมีการนำข้อมูลการคัดกรองมาช่วยเหลือรายกรณีโดยทีมสหวิชาชีพของจังหวัด ● ระบบการเฝ้าระวังและการช่วยเหลือเด็กที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ● มีการจัดทำโรงเรียนพ่อแม่ โดยการสนับสนุนของUNICEF ● การจัดทำโรงเรียนครอบครัว เด็กพิการ/สตรีพิการ ● มีแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีพิการแห่งชาติ โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุมการป้องกันความรุนแรงต่อสตรี
5.3.2 ร่างยุทธศาสตร์การคุ้มครองเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดทำร่างยุทธศาสตร์การคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

5.4 ระบบการจัดเก็บข้อมูลและการศึกษาวิจัย

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
ระบบการจัดเก็บข้อมูลและการศึกษาวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูล MIC ล่าสุด เรื่องร้อยละของเด็กที่เคยมีประสบการณ์ถูกกระทำความรุนแรง ซึ่งแสดงถึงร้อยละความเชื่อหรือทัศนคติในการลงโทษเด็กด้วยความรุนแรง ● ควรจัดเก็บข้อมูลจำแนกเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงด้วยการลงโทษ และเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรง ทำให้การตอบมาตรการได้ชัดเจนได้ยิ่งขึ้น ● ระบบการให้บริการศูนย์ฟังใจ รวบรวมข้อมูล

	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรง จำแนกตามเพศ อายุ สัญชาติ ประเภทของความรุนแรง (ควรจำแนกความเปราะบางของเด็ก เช่น เด็กพิการ) ● จำนวนเด็กที่ร้องเรียนกรณีถูกละเมิดสิทธิ โดย กสม. มีแนวคิดในการจัดทำฐานข้อมูล
--	---

5.5 สถิติที่ถูกกระทำความรุนแรง

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนร้อยละเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรงโดยบุคคลในครอบครัว ● จำนวนและร้อยละของคดีที่มีการตัดสินโทษ ● จำนวนและร้อยละของเด็กที่ถูกกระทำความรุนแรง และการได้รับการเยียวยาและคืนสู่สังคม ● จำนวนของเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการทรมาน ● จำนวนเด็กที่เป็นเหยื่อของการลงโทษที่โหดร้ายทารุณ และการบังคับแต่งงาน ● จำนวนครั้งในการลงโทษทางร่างกายในทุกสถานการณ์

5.6 ประเด็นท้าทาย

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
	<ul style="list-style-type: none"> ● มีนโยบายและหนังสือสั่งการกำชับให้สถาบันการศึกษาดูแลการรับน้อง ปรับเปลี่ยนการรับน้องในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น ● แผนการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ● ICT กับสิทธิเด็ก ● ความเชื่อมโยงของ SDGS กับ ความรุนแรงต่อเด็ก ข้อ 16.2

**บทที่ 6 สภาพแวดล้อมทางครอบครัวและการเลี้ยง
ดูทดแทน (ข้อ 5, 9-11, 18 (1-2), 20, 25, และ 27(4))**

6.1 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

50. [คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีคงความพยายามปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบของบิดามารดา และพัฒนามาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้ครอบครัวล่มสลาย และเสริมสร้างครอบครัวให้แข็งแกร่ง คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีทบทวนการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก (support facilities) ให้แก่ผู้ปกครองและผู้ดูแล และดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อเสริมสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวตามข้อบท 18 และ 27 ของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีพิจารณาให้สัตยาบันต่ออนุสัญญากรุงเฮกที่เกี่ยวข้อง กล่าวคืออนุสัญญาฉบับที่ 34 ว่าด้วยอำนาจศาล กฎหมายที่บังคับใช้ การยอมรับ การบังคับใช้กฎหมาย และความร่วมมือเกี่ยวกับความรับผิดชอบของบิดามารดา และมาตรการเพื่อการคุ้มครองเด็ก (the relevant Hague Conventions, namely, Convention No. 34 on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Cooperation in respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children)]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
6.1.1 การปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบของบิดามารดา	<ul style="list-style-type: none"> ● แนวทางการให้ความรู้พ่อแม่ ● หลักสูตรโรงเรียนพ่อแม่
6.1.2 มาตรการเสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็ง	<ul style="list-style-type: none"> ● การศึกษาวิจัยเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่
6.1.3 มาตรการเสริมสร้างการเลี้ยงดูบุตร	
6.1.4 การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเฮก ฉบับที่ 34 ว่าด้วยเรื่องความรับผิดชอบของบิดามารดา	

6.2 การดูแลทางเลือก

52. [คณะกรรมการเน้นย้ำข้อเสนอแนะฉบับก่อนว่ารัฐภาคี

(ก) ดำเนินการศึกษาแบบครอบคลุมเพื่อประเมินสถานการณ์เด็กที่อยู่ในสถาบันรวมถึงสภาพความเป็นอยู่ แผนการดูแล และบริการที่จัดให้

(ข) กำหนดมาตรฐานชัดเจนสำหรับสถาบันและระบบครอบครัวอุปถัมภ์ที่มีอยู่ซึ่งรวมถึงกฎเพื่อให้เด็กและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจตามข้อบท 9 ของอนุสัญญานี้ และสร้างหลักประกันว่ามีการทบทวนการให้เด็กไปอยู่เป็นระยะ ตามความในข้อบท 25 ของอนุสัญญานี้ คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีจัดทำยุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยครอบครัวทดแทนชั่วคราว และนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

(ค) ดำเนินการให้มีการตรวจสอบติดตามสถาบันที่ให้การดูแลทางเลือกทุกแห่งอย่างใกล้ชิด ซึ่งรวมทั้งกลไกตรวจสอบติดตามการร้องเรียนอิสระ และองค์กรพัฒนา โดยมุ่งสร้างหลักประกันว่ามีการคุ้มครองสิทธิเด็ก และให้เด็กสามารถใช้กลไกเหล่านี้โดยสะดวก

(ง) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อให้เด็กในสถาบันเหล่านี้สามารถกลับคืนสู่ครอบครัวในทุกวาระที่เป็นไปได้ และใช้วิธีให้เด็กไปอยู่ในสถาบันต่าง ๆ เป็นทางเลือกสุดท้าย และ

(จ) ดำเนินมาตรการเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวการสร้างเสริมครอบครัว และการรักษาสถาบันครอบครัว ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดต้องไปอยู่สถาบันกันเป็นจำนวนมาก

คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคนำแนวทางปฏิบัติว่าด้วยการดูแลเด็กแบบทางเลือก (the Guidelines for the Alternative Care of Children) มาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่งแนบท้ายข้อมติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ 64/42 (the Alternative Care of Children annexed to the United Nations General Assembly resolution 64/142) ลงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2552]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
6.2.1 การศึกษาเพื่อประเมินการจัดสวัสดิการเด็กในสถาบัน	<ul style="list-style-type: none"> ● ควรมีการทบทวน Alternative Guideline กับการให้บริการของประเทศไทย ● มีมาตรฐานการดูแลเด็กในสถานสงเคราะห์ของรัฐ และเอกชน โดยหยุดการประเมินไปสองปีเพื่อปรับปรุงมาตรฐานในช่วงปี 2559 - 2560 ● ศึกษาวิจัยสถานสงเคราะห์เอกชน จำนวน 137 แห่ง แต่ไม่มีกระบวนการติดตามการให้บริการของเอกชน ● มีการพัฒนาคุณภาพของการให้บริการ โดยโครงการ เพชรน้ำหนึ่ง (ยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กในสถานสงเคราะห์)
6.2.2 การมีส่วนร่วมของเด็กและผู้ปกครองในการดูแล	<ul style="list-style-type: none"> ● สถานสงเคราะห์เด็กพิการ มี 9 แห่ง มีเด็ก 2,265 คน จำแนกชายและหญิง ประเภทความพิการ ● มีโครงการการให้ครอบครัวและชุมชนเกี่ยวกับการดูแลเด็กพิการ ● มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีลูกเป็นเด็กพิการ และสนับสนุนให้มีความรู้ในการดูแล ● มีมาตรการป้องกันการส่งเสริมให้พ่อแม่มีความสามารถในการดูแลเด็ก (ยุติทิ้งเด็ก) ● มีการจัดสรรเงินสนับสนุนให้แก่ครอบครัวยากจนเพื่อให้สามารถดูแลเด็กได้ จัดสรรเงินสนับสนุนให้รายครอบครัวยากจนมากขึ้น แต่งบประมาณภาพรวมลดลง <p>ปี 58 งบประมาณ 120 ล้านบาท ประมาณ 5,000 ครอบครัว ปี 59 งบประมาณ 113.82 ล้านบาท ปี 60 งบประมาณ 115.20 ล้านบาท</p>
6.2.3 การจัดทำยุทธศาสตร์ระดับชาติว่าด้วยครอบครัวทดแทน	
6.2.4 การติดตามและตรวจสอบสถาบัน	มีการติดตามและประเมินครอบครัวในการดูแลเด็ก CP บุรีรัมย์ มีเด็กอยู่ในครอบครัว 50 คน
6.2.5 การคืนสู่ครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> ● ครอบครัวอุปถัมภ์ มีการดูแลเด็กนอกสถานรองรับ และเด็กในสถานรองรับ ● โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ หรือสถานสงเคราะห์เอกชน หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่อาจไม่ได้การตรวจสอบโดยรัฐ โดยวัตถุประสงค์คือเด็กที่อยู่ในโรงเรียนห่างไกล และเป็นทางเลือกทางการศึกษาสำหรับเด็กที่ด้อยโอกาสให้เข้าถึงสิทธิทางการศึกษา (ภายใต้โครงการ Out of School Children) ● เครือข่ายภาคเอกชน ในการจัดบริการครอบครัวทดแทน มูลนิธิพัฒนาชีวิตในชนบท <ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวอุปการะ ในนิคมสร้างตนเอง มีเด็กประมาณ 300 คน ที่อุปการะในชุมชน

	<ul style="list-style-type: none"> - Care for Children เป็นโครงการนำร่องที่ลดเด็กออกจากสถานสงเคราะห์ มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์เด็กนำร่องที่สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ ประมาณ 20 ครอบครัว มีสถานสงเคราะห์เข้าร่วมโครงการแล้ว 20 แห่ง มีการนำเด็กในสถานสงเคราะห์ให้ชุมชนได้เลี้ยงดู
6.2.6 การป้องกันไม่ให้เด็กอยู่ในสถานบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การป้องกันการดูแลเด็กเชิงสถาบันโดยชุมชนครอบครัวอุปถัมภ์ปัจจุบัน เช่น ครอบครัวเครือญาติ Gate Keeping เพื่อลดจำนวนเด็กในสถาบัน ● คลองเตยโมเดล เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กเข้าสู่สถานสงเคราะห์ ส่งเสริมความรู้แก่ครอบครัว และสถานสงเคราะห์ ● มีเครือข่ายท้องถิ่นพร้อม เอกชนและรัฐ เพื่อป้องกันการตั้งครมภ์ และการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งการฝึกอบรมบุคลากร และการป้องกันการทิ้งเด็ก

6.3 การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

53. [คณะกรรมการต้อนรับพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2553 และรับทราบด้วยความยินดีว่ารัฐภาคีให้ความสำคัญกับการรับบุตรบุญธรรมภายในประเทศมากกว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศ และมีการตั้งกฎระเบียบเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศเนื่องจากมีเด็กจำนวนมากที่อยู่ในสถานการณ์อ่อนแอหรือหมดหวังในรัฐภาคีโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กทุกสภาพ เด็กยากจน เด็กเร่ร่อนในสถานการณ์ต่าง ๆ และเด็กไร้รัฐ รวมถึงสถานการณ์ปัญหาการค้ามนุษย์ คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีประกันให้มีระบบตรวจสอบติดตามกระบวนการรับบุตรบุญธรรมที่มีประสิทธิผล]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
6.3.1 ระบบการติดตามและตรวจสอบ	<ul style="list-style-type: none"> ● กรณีเด็กบุตรบุญธรรมในประเทศไทย มีการติดตามและรายงานการเลี้ยงดู ● กรณีบุตรบุญธรรมต่างประเทศ มีองค์กรต่างประเทศในการติดตามข้อมูลการดูแลเด็กในครอบครัว ต่างประเทศจะรายงานจนถึงอายุสิบแปดปี รวมทั้งมีบริการให้คำปรึกษาแก่ครอบครัว และส่งเสริมการรวมกลุ่ม
6.3.2 การปรับปรุงกฎหมายการรับบุตรบุญธรรมในประเทศ	
6.3.3 สถิติสวัสดิการสำหรับเด็กและครอบครัว	● จำนวนโครงการและบริการสำหรับพ่อและแม่
	● จำนวนร้อยละของเด็กและครอบครัวที่ได้รับบริการ
	● จำนวนเด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ จำแนกตามสาเหตุ
	● จำนวนเด็กที่ถูกแยกจากพ่อแม่เนื่องจากคำพิพากษา การทอดทิ้งและการทารุณโดยพ่อแม่ การกักขัง การจำคุก แรงงานย่ำถื่น
	● จำนวนสถานดูแลเด็กทางเลือกจำแนกตามภูมิภาค
	● จำนวนอัตราส่วนของผู้ดูแลในสถานดูแลเด็กทางเลือก

	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนและร้อยละของเด็กในสถานดูแลเด็กทางเลือก และระยะเวลาการอยู่ และความถี่ในการติดตาม
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนและร้อยละของเด็กในสถานดูแลเด็กทางเลือกที่คืนสู่ครอบครัว
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กที่เป็นบุตรบุญธรรมในประเทศจำแนกตามเพศ
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กที่เป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศจำแนกตามเพศและประเทศ
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กต่างชาติที่คืนสู่ครอบครัวจำแนกตาม เพศ อายุ สัญชาติ ชาติพันธ์
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กต่างชาติเข้าเมืองผิดกฎหมายจำแนกตามประเทศต้นทาง สถานที่เกิด และสถานภาพครอบครัว
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กที่มีพ่อแม่จำคุก และอายุของเด็ก
	<ul style="list-style-type: none"> ● จำนวนเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่จำคุกและอายุของเด็ก

6.4 การละเมิดและการละเลย

55. [คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีให้ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทำให้ครอบครัวที่แยกจากกันด้วยเหตุจากการโยกย้ายถิ่นฐานได้อยู่กันพร้อมหน้า รวมถึงความเป็นไปได้ที่ให้บิดามารดา นำบุตรไปอยู่ในเขตเมืองพร้อมตน คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีสนใจกับเด็กกำพร้าและสร้างหลักประกันว่าเด็กกำพร้าจะมีครอบครัวอุปถัมภ์ทันกาลตามสมควร]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
	<p>ประเทศไทยใช้มาตรการที่จำเป็นสร้างสภาพการณ์ที่ทำให้ครอบครัวที่แยกจากกันด้วยเหตุการโยกย้ายถิ่นฐาน ไม่อยู่กันพร้อมหน้า รวมถึงความเป็นไปได้ ที่ให้พ่อแม่นำลูกไปอยู่ในเขตเมืองด้วย ตลอดจนให้ความสนใจกับเด็กกำพร้าและประกันว่าเด็กจะมีครอบครัวอุปถัมภ์ทันการตามสมควร โดยให้เงินอุดหนุนให้แก่ครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากสภาพปัญหาทางสังคม ดำเนินโครงการ Global Fund Alternative Care โครงการสร้างเสริมประสบการณ์เด็กปฐมวัย (เด็กโยกย้ายถิ่น) เพื่อเสริมสร้างความรู้ผู้ปกครองในการดูแลเด็ก และใช้มาตรการตรวจสอบข้อมูลการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นต้น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีโรงเรียนพ่อแม่ผู้ตายาย ● สนับสนุนนมเด็กสำหรับแม่ที่ติดเชื้อ HIV AIDS (สธ.) ● ในอดีตสถานการณ์ AIDS รุนแรง ยังคงมีการดูแลต่อเนื่อง กรณีเด็กอยู่ในครอบครัวที่ได้รับผลกระทบ มีกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กยังคงอยู่กับครอบครัวเดิม

บทที่ 7 ความพิการ สุขภาพ และ สวัสดิการพื้นฐาน ข้อ 6, 18(3), 23 24 26 27(1-3)

7.1 เด็กพิการ

57. [คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีให้ทบทวนสถานการณ์ของเด็กพิการด้านการเข้าถึงบริการด้านการศึกษา และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาแบบเปิดโอกาสในวงกว้างมากกว่าการจัดให้เด็กเข้าศึกษาในสถาบันเฉพาะด้าน ให้เป็นจริง คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีกำหนดเป้าหมายเด็กพิการในนโยบายเยาวชน ทั้งนี้โดยพิจารณาคำแนะนำทั่วไปของคณะกรรมการฉบับที่ 9 พ.ศ. 2548 เกี่ยวกับสิทธิของเด็กพิการ (General comment No. 9 (2006) on the rights of children with disabilities)]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
7.1.1 การทบทวนสถานการณ์การเข้าถึงบริการของเด็กพิการ	<ul style="list-style-type: none"> ● แก้ไขกฎหมายคนพิการแก้ไขเพื่อให้สิทธิแก่เด็กพิการต่างด้าว ● การจำแนกประเภทการให้บริการตามคำนิยามความพิการ ● การจัดแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก มีการเช่น การศึกษาต่อ และการบริการสาธารณสุข เช่น Child Find, Assessment, Intervention ● การเข้าถึงสิทธิบริการทางด้านสุขภาพเด็กพิการต่างด้าวไม่มีสถานะทางทะเบียน ● เด็กพิการที่ขึ้นทะเบียนแล้ว จะมีการติดตามพัฒนาการเป็นระยะ กรณีเด็กพิการติดเตียง มีโครงการให้เด็กได้รับการศึกษาขยายเป็น 25 แห่ง การดูแลเด็กพิการจะเป็นตัวชี้วัดหนึ่งของการตรวจราชการของกระทรวงสาธารณสุข ● การเข้าถึงสิทธิของเด็กพิการที่ไม่มีสถานะเข้าถึงบริการด้านการศึกษา 41,000 คน ประถมศึกษา 300,000 คน มัธยมศึกษา 70,000 คน ● อัตราเด็กออกจากโรงเรียนกลางคัน
7.1.2 การศึกษาพิเศษ	<ul style="list-style-type: none"> ● การเรียนของเด็กพิการต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของเด็ก เช่น เรียนร่วม เรียนเฉพาะซึ่งเป็นการสร้างทางเลือกให้แก่ผู้ปกครอง ● โรงเรียนเฉพาะเป็นการสร้างความเชี่ยวชาญให้แก่บุคลากร
7.1.3 การกำหนดนโยบายเด็กพิการในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน	<ul style="list-style-type: none"> ● แนวทางอนามัยเจริญพันธุ์ของเด็กพิการ โดยสถาบันสิรินธรฯ มีการประชุมหารือกับแพทย์ และผู้ปกครอง และแต่งตั้งคณะกรรมการระดับกระทรวง สำหรับระดับพื้นที่ ● โครงการให้ความรู้อนามัยเจริญพันธุ์ของเด็กพิการ (การทำหมันโดยความสมัครใจ หรือการทำหมันโดยชั่วคราว) ● การศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ของเด็กพิการ
7.1.4 สถิติจำนวนและสัดส่วนเด็กพิการ	● จำนวนพ่อแม่ที่ได้รับความช่วยเหลือ
	● จำนวนเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ครอบครัวยุติธรรม
	● จำนวนเด็กที่เรียนร่วม
	● จำนวนเด็กที่เข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษ
	● จำนวนเด็กที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา

7.2 สุขภาพและบริการสาธารณสุข

59. [คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีเร่งรัดมาตรการปรับปรุงภาวะโภชนาการของเด็กทุกคน ทั้งนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับสถานะด้านเศรษฐกิจของครอบครัวเด็ก ระดับการศึกษาของมารดา ภูมิหลังด้านภาษาว่าใช้ภาษาไทยหรือภาษาอื่น และสถานที่ตั้งภูมิศาสตร์ว่าอยู่ในเขตเมือง ชนบท หรือพื้นที่ห่างไกล คณะกรรมการสนับสนุนให้รัฐภาคีดำเนินการวิเคราะห์สาเหตุและระดับภาวะทุโภชนาการของเด็กด้วยโอกาส นอกจากนี้ คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีปรับปรุงประเด็นต่าง ๆ รวมถึงสถานะโภชนาการของเด็กโดยการควบคุมภาวะการขาดสารไอโอดีนโดยตรากฎหมายและนโยบายเพื่อบรรลุผลการเสริมไอโอดีนถ้วนหน้า และสร้างหลักประกันให้มีการปฏิบัติตามและมีการบริโภคเกลือที่มีสารไอโอดีนโดยถ้วนหน้า]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
7.2.1 มาตรการด้านโภชนาการ	<ul style="list-style-type: none"> • การศึกษาสถานการณ์ทุโภชนาของเด็กด้วยโอกาส
7.2.2 กฎหมายและนโยบายการบริโภคสารไอโอดีน	<ul style="list-style-type: none"> • คณะอนุกรรมการป้องกัน แก้ไข และจัดการขาดสารไอโอดีนในเด็กและเยาวชน • รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเรื่องไอโอดีนแห่งชาติ
สถิติข้อมูลด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการเสียชีวิตในทารกและเด็กอายุ ต่ำกว่า 5 ปี • สัดส่วนของเด็กแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ • สัดส่วนของเด็กที่มีน้ำหนักตามเกณฑ์ ต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมาก ต่ำกว่าเกณฑ์ และมากกว่าเกณฑ์ • จำนวนเด็กที่เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตาย • สัดส่วนของครัวเรือนที่เข้าถึงสุขอนามัยขั้นพื้นฐานและน้ำดื่มสะอาด • ร้อยละของเด็กอายุ 1 ปี ที่ได้รับวัคซีนป้องกันวัณโรค โรคคอตีบ โรคไอกรน โรคบาดทะยัก โรคโปลิโอ และโรคหัด • อัตราการเสียชีวิตของมารดา รวมถึงสาเหตุของการเสียชีวิต • สัดส่วนของหญิงตั้งครรภ์ที่เข้าถึงและได้รับบริการสาธารณสุขก่อน/หลังตั้งครรภ์ • สัดส่วนของเด็กที่เกิดในโรงพยาบาล • สัดส่วนของบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมในการดูแลและให้บริการในโรงพยาบาล • สัดส่วนของมารดาที่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่และระยะเวลา

7.3 การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

61. [คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีให้ส่งเสริมและขยายความพยายามเพื่อส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่องกันไปเป็นเวลาหกเดือน โดยยกระดับความตระหนักและให้การศึกษาแก่สาธารณชน โดยเฉพาะมารดาเกี่ยวกับความสำคัญของการให้ทารกดื่มนมแม่ และความเสี่ยงจากอาหารทดแทนนมแม่ คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีใช้กฎหมายควบคุมกิจกรรมการตลาดสำหรับอาหารทดแทนนมแม่ตามประมวลจริยธรรมการตลาดระหว่างประเทศสำหรับอาหารทดแทนนมแม่ (the International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes) และสร้างหลักประกันว่าจะมีการปฏิบัติตามและตรวจสอบติดตามประมวลจริยธรรมให้มีประสิทธิผล นอกจากนี้ คณะกรรมการยังกระตุ้นรัฐภาคีดำเนินมาตรการเปลี่ยนให้สถาบันผดุงครรภ์มารดา (maternity institutions) ทุกแห่งให้เป็นโรงพยาบาลที่มีบรรยากาศเอื้อต่อเด็กโดยสนับสนุนการให้ทารกดื่มนมแม่และสร้างหลักประกัน]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
7.3.1 การสร้างความตระหนักแก่สาธารณชน	<ul style="list-style-type: none"> ● สถานการณ์นมแม่ MICS ย้อนหลัง ● นโยบายการส่งเสริมนมแม่โดยเฉพาะ และมีงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
7.3.2 กฎหมายควบคุมตลาดนม	<ul style="list-style-type: none"> ● ร่างกฎหมายควบคุมตลาดนม
7.3.2 การส่งเสริมโรงพยาบาลที่เป็นมิตรต่อเด็ก	
7.3.4 การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสาธารณสุข	

7.4 สุขภาพวัยรุ่น

63. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคี

(ก) ดำเนินการมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อให้การศึกษาแก่เด็ก วัยรุ่น และครอบครัวในชุมชนต่าง ๆ เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ และโรคที่ส่งผ่านทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ

(ข) ขยายบริการด้านสุขภาพและสังคมที่สำคัญแก่เด็กและครอบครัวในกลุ่มประชากรชายขอบ และต่อสู้กับการตีตราบาป และการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบอย่างจริงจัง

(ค) เร่งรัดความพยายามการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบของการตั้งครรภ์ใน วัยเยาว์ และการทำแท้ง

(ง) เสริมสร้างโครงการสุขภาพเกี่ยวกับแผนงานอนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่น ซึ่งรวมถึงการศึกษาด้านทักษะชีวิต และ

(จ) ประกันว่าการจัดบริการสุขภาพที่ครอบคลุม การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาโดยปกปิด ข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับเด็กสาวที่ตั้งครรภ์ และเร่งกระบวนการรับรอง/การให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติอนามัยเจริญพันธุ์]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
7.4.1 การให้ความรู้แก่วัยรุ่นและครอบครัวเกี่ยวกับ HIVS และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	
7.4.2 การเสริมสร้างการศึกษาอนามัยเจริญพันธ์ทักษะชีวิต	
7.4.3 พ.ร.บ. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น ฯ	<ul style="list-style-type: none"> พ.ร.บ.ตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และกฎกระทรวงตามกฎหมายและความก้าวหน้าการดำเนินงานในทางปฏิบัติ 4 กระทรวง
7.4.4 การบริการสุขภาพสำหรับวัยรุ่น	
7.4.5 แผนการพัฒนาวัยรุ่น	
7.4.6 ร่าง พ.ร.บ. อนามัยเจริญพันธ์	
ข้อมูลสถิติ	- จำนวน/สัดส่วนของเด็กที่ติดเชื้อและได้รับผลกระทบจาก HIV/AIDS
	- จำนวน/สัดส่วนของเด็กที่ได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งรวมถึงการรักษาทางการแพทย์ การให้คำปรึกษา การดูแลและการสนับสนุน
	- จำนวน/สัดส่วนของเด็กที่อาศัยอยู่กับญาติ ครอบครัวอุปถัมภ์ สถานสงเคราะห์ หรือเด็กเร่ร่อน
	- จำนวนของคร้วเรือนที่เด็กเป็นหัวหน้าครอบครัวซึ่งเป็นผลจาก HIV/AIDS
	- จำนวนวัยรุ่นที่ได้รับผลกระทบจากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาสุขภาพจิต รวมถึงการใช้ยาเสพติดและแอลกอฮอล์

7.5 ยาเสพติด

65. [คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมถึงการรณรงค์เพิ่มความตระหนัก โดยมุ่งที่กลุ่มวัยรุ่นและผลกระทบเชิงลบของยาสูบ สุรา และยาเสพติด รวมถึงการให้การศึกษาในกลุ่มเพื่อน และการอบรมด้านทักษะชีวิตเกี่ยวกับการดำเนินการเชิงการป้องกัน คณะกรรมการเสนอแนะ รัฐภาคีให้ดำเนินการโครงการบำบัดและฟื้นฟูสำหรับเด็กและวัยรุ่นติดสารเสพติดและแอลกอฮอล์]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
7.5.1 การรณรงค์และการสร้างความตระหนักในวัยรุ่น	
7.5.2 การอบรมด้านทักษะชีวิตให้แก่วัยรุ่น	
7.5.3 การบำบัดและเยียวยา	
ข้อมูลสถิติ	จำนวนเด็กที่เป็นเหยื่อของการใช้ยาเสพติดและสารเสพติด รวมถึงจำนวนโครงการช่วยเหลือที่มีอยู่

7.6 มาตรฐานการครองชีพ

67. [คณะกรรมการเน้นย้ำข้อเสนอแนะฉบับเดิมว่า รัฐภาคียังคงจัดสรรทรัพยากรเพื่อลดความยากจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ คณะกรรมการเสนอแนะเพิ่มเติมให้รัฐภาคี ดำเนินการดังนี้

(ก) เสริมความพยายามในการพัฒนาและตรวจสอบติดตามยุทธศาสตร์การลดความยากจนระดับท้องถิ่นและชุมชน โดยเน้นการสร้างหลักประกันว่าสามารถได้รับบริการขั้นพื้นฐาน อาทิ โภชนาการ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย น้ำและสุขาภิบาล ตลอดจนบริการด้านสังคม สุขภาพ และการศึกษาอย่างเพียงพอโดยเท่าเทียมกัน

(ข) ออกมาตรการพิเศษชั่วคราวและการปฏิบัติเชิงเน้นย้ำเพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพให้กลุ่มประชากรด้อยโอกาส รวมถึงการจัดเตรียมกองทุนเฉพาะและความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการเพื่อสนับสนุนเด็กและครอบครัวที่ได้รับกระทบจากความยากจน

(ค) ศึกษาและพิจารณาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการเงินช่วยเหลือเด็กถ้วนหน้าเพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและให้เด็กแต่ละคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะสามารถตั้งต้นชีวิตที่ดี]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
7.6.1 การลดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์การลดความยากจนระดับท้องถิ่นและชุมชน มาตรการชั่วคราวสำหรับครอบครัวยากจน เช่น กองทุนเพื่อช่วยเหลือเด็กและครอบครัว
7.6.2 โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	
7.6.3 สถิติเด็กพิการ และการบริการด้านสุขภาพ	

บทที่ 8 การศึกษา นันทนาการ และกิจกรรมทางวัฒนธรรม (ข้อ 28-31)

การศึกษา การฝึกอาชีพและการแนะแนว

69. ในคำแนะนำทั่วไปฉบับที่ 1 ว่าด้วยเป้าประสงค์ของการศึกษา (พ.ศ. 2544) (*the General Comment No. 1 on the aims of education (2001)*) และคำแนะนำทั่วไปฉบับที่ 7 ว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย (*the General Comment No. 7 on implementing rights in early childhood*) นั้น คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคี

(ก) ดำเนินมาตรการนโยบายและมาตรการอื่นที่มีประสิทธิผลเพื่อสร้างหลักประกันว่าเด็กทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยเข้าโรงเรียนได้รับโอกาสด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยมีการสนับสนุนที่มีประสิทธิผลด้านการบริการสุขภาพ โภชนาการ การศึกษา และการคุ้มครองที่จำเป็น เพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการได้เต็มที่

(ข) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประยุกต์ใช้

(ค) กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจเด็กที่ไม่ได้พูดภาษาไทยและมาจากครอบครัวยากจนให้เข้าร่วมโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

(ง) ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเพื่อให้โอกาสด้านการศึกษาแก่เด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา (6-11 ปี) ที่ไม่ได้เรียนหนังสือในโรงเรียน

(จ) ดำเนินการศึกษารอบด้านเกี่ยวกับสาเหตุและขอบเขตปัญหาการออกจากโรงเรียนกลางคันและการคงอยู่ในโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ และการพัฒนาแผนปฏิบัติงานที่มีกรอบระยะเวลาชัดเจนเพื่อแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงมิติหญิงชาย ความเหลื่อมล้ำ และมาตรการป้องกัน

(ฉ) กระตุ้นเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้ชายในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา

(ช) นำนโยบายภาษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 ไปปฏิบัติ เพื่อสร้างหลักประกันว่ามีการศึกษาทวิภาษาที่มีประสิทธิผลตั้งแต่เด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กที่ไม่ได้พูดภาษาไทยตามข้อบท 30 ของอนุสัญญา

(ซ) รับมาตรการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงผลลัพธ์ด้านการศึกษาในทุกๆระดับให้ดีขึ้น รวมทั้งการจัดการวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกประกอบการเรียนการสอน เสริมสร้างการฝึกหัดครู และการนิเทศ การบรรจุครูที่มีคุณสมบัติให้มากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้หญิงและบุคคลจากชนกลุ่มน้อยและกลุ่มชนพื้นเมือง สร้างขีดความสามารถของกระทรวงศึกษาธิการ และปรับปรุงระบบการตรวจสอบติดตามการเรียนรู้ของเด็ก

(ฌ) พิจารณาให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาต่อต้านการเลือกปฏิบัติในด้านการศึกษาขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) (*the UNESCO Convention against Discrimination in Education*)

8.1 การพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
8.1.1 นโยบายและยุทธศาสตร์การ พัฒนาเด็กปฐมวัย	<ul style="list-style-type: none"> นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2564 โดยมีกระทรวงรับผิดชอบ 4 กระทรวงหลัก
8.1.2 มาตรฐานการพัฒนาเด็กปฐมวัย	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ
8.1.3 การเข้าถึงบริการด้านเด็กปฐมวัย ในกลุ่มเปราะบางในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้	

8.2 เด็กวัย 6 - 11 ปี

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
8.2.1 มาตรการเร่งด่วนในการศึกษาต่อ	<ul style="list-style-type: none"> การศึกษาสาเหตุการออกจากโรงเรียนกลางคัน การพัฒนาแผนงานเพื่อป้องกันการออกจากโรงเรียนกลางคัน งานวิจัย Drop Out นโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลาเรียนรู้ เช่น กิจกรรมทางเลือกหรือกิจกรรมทางนันทนาการนอกห้องเรียนสำหรับเด็ก To be number one
8.2.2 การส่งเสริมให้เด็กชายแดนในภาคใต้ ได้เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> กรณีเด็กใต้ เรียนต่อในโรงเรียนรัฐ และโรงเรียนปอเนาะ ระบบการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สาเหตุของการออกจากโรงเรียน โครงการเรียนเยี่ยมบ้าน

8.3 การศึกษาทวิภาษา

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
8.3.1 โครงการโรงเรียนทวิภาษา	<ul style="list-style-type: none"> พ.ร.บ. ส่งเสริมการอ่าน และการรณรงค์การอ่าน รวมถึงการให้รางวัลการใช้ภาษาไทยดีเด่นประจำปี การส่งเสริมภาษาอาเซียน
8.3.2 แหล่งเรียนรู้ภาษาชาติพันธุ์ และ ภาษาต่างชาติ	<ul style="list-style-type: none"> มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาถิ่น (ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร) มีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สอนภาษาเมียนมา มาลาญ (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม) การพัฒนาบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาถิ่นได้

8.4 มาตรการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและผลลัพธ์การศึกษา

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
8.4.1 รายงานการประเมินคุณภาพ การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ผลการดำเนินงานตามนโยบาย รอบที่ 3 และรอบที่ 4 ร่างมาตรฐานขั้นต่ำการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาเซียน และนำไปสู่มาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน โรงเรียนอนุบาล การปรับปรุงมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ

	<ul style="list-style-type: none"> • มาตรการส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิด้านการศึกษา เช่น การจดทะเบียนการเกิดแก่เด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทย การส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และโครงการกิจกรรมต่าง ๆ
8.4.2 การปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา	

8.5 การเข้าเป็นภาคี UNESCO Convention against Discrimination in Education

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
การเข้าเป็นภาคี UNESCO Convention Against Discrimination in Education	

8.6 สถิติ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
ข้อมูลสถิติ	- อัตราการอ่านออกเขียนได้ของเด็กและผู้ใหญ่
	- อัตราการเข้าเรียนและได้รับการศึกษา ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมถึงศูนย์ฝึกอาชีพ
	- อัตราการคงอยู่ การสำเร็จการศึกษา การศึกษาต่อ และสัดส่วนการหยุดเรียนกลางคันของโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมถึงศูนย์ฝึกอาชีพ
	- อัตราการะงานเฉลี่ยของครู ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างในเมือง/ชนบท หรือภูมิภาค รวมถึงร้อยละของครูที่ได้รับการอบรม
	- จำนวนของเด็กในท้องถิ่นหรือเด็กชนกลุ่มน้อยที่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนของรัฐในภาษาท้องถิ่น
	- ร้อยละของเด็กในระบบการศึกษานอกโรงเรียน
	- ร้อยละของเด็กที่เข้าสู่โรงเรียนอนุบาล และ การจัดการศึกษาปฐมวัยอื่นๆ
	- จำนวน/ร้อยละของเด็กที่อยู่นอกระบบการศึกษา
	- จำนวนของสนามเด็กเล่นในชุมชน โดยแสดงข้อมูลของเขตเมืองและชนบท
	- จำนวน/สัดส่วนของเด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยจำแนกตามเด็กที่อาศัยในเขตเมืองและชนบท

บทที่ 9 มาตรการปกป้องคุ้มครองพิเศษ (ข้อ 22, 30, 32, 33, 35, 36, 37(ข)-(ง))

9.1 เด็กผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาแหล่งที่พักพิง

71. [คณะกรรมการกระตุ่นรัฐภาคีให้ดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อปรับปรุงสภาพการณ์ในค่ายพักพิงชั่วคราวโดยจัดให้มีสิ่งจำเป็นพื้นฐานคณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีขยายเวลาการดำเนินการขึ้นทะเบียนผู้แสวงหาแหล่งที่พักพิงซึ่งเพิ่งเดินทางมาถึงเพื่อทราบความต้องการของบุคคลเหล่านั้นและปฏิบัติต่อผู้แสวงหาแหล่งที่พักพิงและผู้ลี้ภัยตามสถานะของบุคคลและไม่กักขังหรือส่งบุคคลเหล่านี้ไปยังประเทศที่อาจเกิดอันตรายต่อชีวิตได้ คณะกรรมการกระตุ่นให้รัฐภาคีแสวงหาความช่วยเหลือด้านวิชาการจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์) และเสนอแนะรัฐภาคีให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพของผู้ลี้ภัย พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) และพิธีสาร พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) (*the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*) และสร้างกรอบงานด้านกฎหมายและสถาบันระดับชาติเพื่อคุ้มครองผู้ลี้ภัย]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
9.1.1 การดูแลผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาแหล่งที่พักพิง	<ul style="list-style-type: none"> ● กระบวนการมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ● มติกรม. ที่เกี่ยวข้องกับเด็กเคลื่อนย้าย 2 เรื่อง การกำหนดถิ่นที่อยู่ และ มติเรื่องสัญชาติ ● มีการขึ้นทะเบียนเด็ก การจดทะเบียนเด็กในค่ายและการจัดสวัสดิการการคุ้มครองเด็ก ● กระบวนการคัดกรองที่ดำเนินการร่วมมือของความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน เช่น NGOs อาทิ COER UNHCR ดำเนินการคัดกรองในส่วนของเด็กที่ติดตามมากับครอบครัว
9.1.2 การขึ้นทะเบียนผู้ลี้ภัยและการคัดกรอง	
9.1.3 เด็กในสถานกักขังของตม.และสถานแรกรับของ พม.	
9.1.4 การส่งกลับประเทศต้นทางอย่างปลอดภัย	
9.1.5 การส่งไปประเทศที่สาม	
ข้อมูลสถิติเด็กผู้ลี้ภัยจากนอกประเทศและเด็กพลัดถิ่น (จำแนกตามประเทศต้นทางสัญชาติ และการได้รับการรับรองหรือไม่ได้การรับรองสถานะ)	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลเงินจำนวนของเด็กผู้ลี้ภัย และเด็กที่แสวงหาแหล่งที่พักพิง
	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลจำนวนและสัดส่วนของเด็กผู้ลี้ภัยและเด็กที่แสวงหาแหล่งที่พักพิง ที่เข้าศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การศึกษาอาชีพ บริการด้านสาธารณสุขและบริการอื่น ๆ
	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลจำนวนเด็กที่หายตัวไปในระหว่างหรือภายหลังการตรวจสอบสถานะ

9.2 เด็กในสถานการณ์โยกย้ายถิ่นฐาน

73. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินการการศึกษาประเมินความเสี่ยงเพื่อพิจารณาว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานและบุตรเดินทางกลับสู่ประเทศต้นกำเนิดได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินการมาตรการด้านกฎหมายและนโยบายเพื่อคุ้มครองเด็กในสถานการณ์การโยกย้ายถิ่นฐานจากการแสวงประโยชน์และสภาพการทำงานที่อันตราย]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
9.2.1 เด็กที่มีปัญหาสถานะบุคคล	1. กลุ่มที่เป็นคนไทยและไร้สัญชาติ (รอการคัดกรองและพิสูจน์สัญชาติ) - การผ่อนผันให้อาศัยอยู่ มีการขึ้นทะเบียนให้อยู่ในระบบเชื่อมโยงไปถึงเด็กที่มีอายุ 15 ปี ที่ขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว 2. กลุ่มเด็กที่พ่อแม่ย้ายไปทำงานในถิ่นฐานอื่น และถูกทิ้งไว้ในชุมชน - การดำเนินงานกับเด็กในพื้นที่แม่สอด ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการส่งกลับหรือคืนสู่สังคม - การรายงานอาจต้องรายงานในลักษณะการดำเนินการที่เป็นระบบ - การดูแลเรื่องการศึกษาของเด็กกลุ่มนี้อาจจะต้องจัดบริการให้โดยใช้มาตรฐานหรือรูปแบบเดียวกันกับเด็กไทยรวมทั้งจะต้องเป็นการศึกษา หรือสาธารณสุขที่สามารถส่งต่อหรือเชื่อมโยงกันได้
9.2.2 บุตรติดแรงงานต่างด้าวขึ้นทะเบียน	
9.2.3 บุตรของต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง	

9.3 แรงงานเด็ก

75. [คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีให้ศึกษาและให้ข้อมูลในรายงานฉบับต่อไปเกี่ยวกับการจ้างงานเด็กในภาคเศรษฐกิจไม่เป็นทางการ เช่น การเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขุดเจาะ และงานบริการ ในบ้านและดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงระบบตรวจสอบแรงงานเพื่อตรวจสอบติดตามและตรวจหาเด็ก ที่ทำงานในภาคเหล่านี้ คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีแก้ไขกฎหมายเพื่อห้ามมิให้เด็กเกี่ยวข้องกับภาคเศรษฐกิจไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กเปราะบาง เช่น แรงงานเด็กต่างด้าว เด็กเร่ร่อน คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีให้พิจารณาให้สัตยาบันอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 189 ว่าด้วยงานที่มีคุณค่าสำหรับคนงานทำงานบ้าน]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
9.3.1 กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ	<ul style="list-style-type: none"> ● มีมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานเด็กในภาคเกษตรเรียบร้อยแล้ว ● เพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการทางการบริหาร
9.3.2 มาตรการห้ามจ้างงานเด็กในภาคการเกษตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขุดเจาะ และงานบริการในบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว มีพนักงานตรวจแรงงาน (Labor inspector) เพื่อติดตามแรงงานที่ได้จากกลไกระบบการขึ้นทะเบียน

	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่ามีการใช้อาสาสมัครแรงงาน (แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบหรือแนวปฏิบัติในบางส่วน เช่น การเข้าไปตรวจแรงงานในโรงงาน อุตสาหกรรม ซึ่งอาจจะต้องใช้มาตรการส่งเสริม เช่น เมื่อมาขึ้นทะเบียนแรงงานแล้ว มีมาตรการอย่างไรที่เป็นไปตามมาตรการที่กำหนด)
9.3.3 แผนปฏิบัติการการจัดแรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย	<ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนฉบับเดิม ● นโยบายและแผนปฏิบัติการฉบับใหม่
9.3.4 การตรวจสอบและติดตามแรงงานเด็ก	
9.3.5 การเข้าเป็นภาคี ILO NO.189	
9.3.6 ข้อมูลสถิติเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจและแรงงานเด็ก	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนและสัดส่วนของเด็กที่ถูกจ้างงานโดยมีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำในการจ้างแรงงาน ซึ่งเป็นแรงงานเด็ก ตามอนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำในการจ้างงาน และ อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย
	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลจำนวนและสัดส่วนเด็กที่เข้าสู่อุปการะเลี้ยงดูรวมทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ/หรือการศึกษาด้านอาชีพ
	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนเด็กที่อยู่ในสถานการณเร่งร้อน

9.4 การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและการละเมิดเด็ก

77. [ตามแนวทางคำแนะนำทั่วไปของคณะกรรมการฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2554) เกี่ยวกับสิทธิของเด็กที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรงในรูปแบบทั้งปวง (General Comment no. 13 (2011) on the right of the child to freedom from all forms of violence) คณะกรรมการกระตุ้นรัฐภาคีให้

ก) ความพยายามในการสร้างความตระหนักของสาธารณชน และเสริมสร้างกลไกการตรวจหาและป้องกัน และกำหนดให้ความคุ้มครองแก่เด็กที่เป็นเหยื่อการเอาเปรียบและการประทุพผิตทางเพศทั้งภายในและภายนอกครอบครัวอย่างเต็มรูปแบบ

ข) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อลดระยะเวลาสืบสวนและดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก และให้การคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อจากผู้กระทำผิดอย่างเหมาะสม

ค) ดำเนินการวิจัยโดยรอบด้าน เกี่ยวกับสาเหตุ ลักษณะ และขอบเขตการเอาเปรียบและการประทุพผิตทางเพศต่อเด็กชายและเด็กหญิงในสถานการณต่าง ๆ ทั้งเด็กสัญชาติไทยและเด็กต่างประเทศในรัฐภาคี และให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนคำร้องเรียน การสืบสวน และการดำเนินคดี

ง) ในการดำเนินการดังกล่าว คณะกรรมการเสนอแนะให้นำสรุปข้อสังเกตภายใต้พิธีสารเลือกรับเรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณี และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก (CRC/C/OPSC/THA/CO/1, 2012) ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้เสนอรายงานพิเศษเกี่ยวกับการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็กหลังจากเยือนรัฐภาคีในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 (the Special Rapporteur on trafficking in persons, especially women and children) ไปดำเนินการปฏิบัติ คณะกรรมการเสนอแนะรัฐภาคีให้นำเอกสารผลลัพธ์ซึ่งได้รับรอง ณ การประชุมระดับโลกว่าด้วยการต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในปี 2539 2544 และ 2551 ณ กรุงสต็อกโฮล์ม โยโกฮามา และริโอเดอจาเนโร ตามลำดับ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
9.4.1 กฎหมายคุ้มครองเด็กทั้งในครอบครัวและนอกครอบครัว	มาตรการลดระยะเวลาการสืบสวน
9.4.2 ข้อมูลของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ล่วงละเมิดทางเพศ และการค้ามนุษย์ จำแนกตามประเภทของการละเมิด	- จำนวนเด็กที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การค้าประเวณี สื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และการค้ามนุษย์
	- จำนวนเด็กที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟู
	- จำนวนรายงานคดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ การขายเด็ก การลักพาตัวเด็ก และความรุนแรงต่อเด็ก ในระหว่างรอบรายงาน
	- จำนวนและสัดส่วนของคดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ การขายเด็ก การลักพาตัวเด็ก และความรุนแรงต่อเด็ก ที่มีการพิพากษา จำแนกตามข้อมูลประเทศเกิดของผู้กระทำผิด และลักษณะของการลงโทษ
	- จำนวนเด็กที่ถูกค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ รวมถึงแรงงาน
	- ข้อมูลจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายที่ได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันการค้ามนุษย์ในเด็กและการคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นเด็ก

9.5 สายด่วนให้ความช่วยเหลือ

77. [คณะกรรมการรับทราบหน่วยงานบริการสังคมและสภาระดับชาติว่าด้วยเด็ก (*the Social Services Division and the National Council for Children*) ดำเนินการโทรศัพท์สองสายเพื่อช่วยเหลือเด็ก คณะกรรมการเสนอแนะว่ารัฐภาคีพิจารณารวมบริการโทรศัพท์ทั้งสองสายนี้เป็นสายระดับชาติเดียวกัน เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สายโทรศัพท์นี้ควรครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ สามารถใช้บริการได้ 24 ชั่วโมง และควรมี 3-4 หลักที่ง่าย และจัดให้มีทรัพยากรการเงินและวิชาการเพียงพอ ตลอดจนบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนให้ตอบคำถามเด็กและวิเคราะห์บทสนทนาทางโทรศัพท์เพื่อจะได้ดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป คณะกรรมการเสนอแนะว่า รัฐภาคีควรแสวงหาความช่วยเหลือด้านวิชาการในด้านนี้จากองค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) และสายโทรศัพท์ช่วยเหลือเด็กระหว่างประเทศ (*Child Helpline International*)]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
9.5.1 การพัฒนาระบบศูนย์ช่วยเหลือสังคม	

9.6 เด็กในกระบวนการยุติธรรม

79. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีดำเนินการและเสริมสร้างความพยายามเพื่อสร้างหลักประกันว่าจะมีการปฏิบัติด้านมาตรฐานกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนเต็มรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ 37 39 และ 40 ของอนุสัญญา และมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น กฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน (กฎแห่งกรุงปักกิ่ง) (*the United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (the Beijing Rules)*) ข้อแนะนำของสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (ข้อแนะนำแห่งกรุงริยาด) (*the United Nations Guidelines for the Prevention of Juvenile Delinquency (the Riyadh Guidelines)*) และกฎสหประชาชาติว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งถูกไล้รอนเสรีภาพ (กฎแห่งกรุงฮาวานา) (*the United Nations Rules for the Protection of Juveniles Deprived of Their Liberty (the Havana Rules)*) ทั้งนี้ โดยนำคำแนะนำทั่วไปฉบับที่ 10 เกี่ยวกับสิทธิเด็กในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน (*CRC/C/GC/10*)(*General Comment No. 10 on children's rights in juvenile justice (CRC/C/GC/10)*) คณะกรรมการเน้นย้ำให้ รัฐภาคี

(ก) เพิ่มอายุที่ต้องรับผิดชอบอาญาให้เป็นระดับอายุซึ่งเป็นที่ยอมรับกันระหว่างประเทศ และไม่ว่ากรณีใดให้มีอายุไม่ต่ำกว่า 12 ปี

(ข) การส่งเด็กไปยังสถานกักกันจะเป็นทางเลือกสุดท้าย และให้กักขังในระยะเวลาที่สั้นที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ และต้องเป็นไปตามกฎหมาย

(ค) เด็กได้รับการกักขังแยกจากผู้ใหญ่ และให้เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเหมาะสม รวมทั้งสามารถติดต่อกับครอบครัวได้อย่างสม่ำเสมอ

(ง) ส่งเสริมมาตรการทางเลือกในการกักกัน เช่น การหันเหคดี การคุมประพฤติ การให้คำปรึกษา การทำงานบริการชุมชน หรือการรอลงอาญา ในทุกกรณีที่เป็นไปได้

(จ) การฝึกอบรมผู้พิพากษาและบุคลากรการพิจารณาคดีเกี่ยวกับหลักการและบทบัญญัติของอนุสัญญา และพิธีสารเลือกรับ

(ฉ) จัดโครงการกลับคืนสู่สังคมสำหรับเด็ก

(ช) ใช้เครื่องมือความช่วยเหลือด้านวิชาการที่พัฒนาที่คณะกรรมการบูรณาการหน่วยงานของสหประชาชาติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมเยาวชน (*the United Nations Interagency Panel on Juvenile Justice*) และสมาชิก ซึ่งรวมถึง UNODC องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) OHCHR และองค์กรพัฒนาเอกชน และแสวงหาคำแนะนำและความช่วยเหลือด้านวิชาการด้านกระบวนการยุติธรรมจากสมาชิกคณะกรรมการ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
ข้อมูลสถิติข้อมูล/สถิติของเด็กที่กระทำผิด กฎหมาย และ เด็ก ที่ อยู่ในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งประเภทของอาชญากรรม	- จำนวนของบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจากการกระทำผิดกฎหมาย
	- สัดส่วนของคดีที่ได้รับการช่วยเหลือทางกฎหมาย และความช่วยเหลืออื่น ๆ
	- จำนวนและสัดส่วนของบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่ง
	- เคยเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟู

	- ถูกกล่าวหาโดยศาลและได้รับการตัดสินโทษจำคุกหรือกักขัง
	- ได้รับการลงโทษ โดยกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์
	- เข้าร่วมโครงการคุมประพฤติ
	- สัดส่วนของคดีที่มีการกระทำผิดซ้ำ

9.7 เด็กที่ตกเป็นเหยื่อและพยานเด็ก

80. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีประกันว่าเหยื่อหรือพยานอาชญากรรมที่เป็นเด็กทุกคน อาทิ เหยื่อที่เป็นเด็กกรณีถูกละเมิด ความรุนแรงภายในครอบครัว การแสวงประโยชน์ทางเพศและเศรษฐกิจ การลักพาตัว และการค้ามนุษย์ และพยานอาชญากรรมรวมถึงอาชญากรรมที่เจ้าหน้าที่รัฐและผู้ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้กระทำ ได้รับการคุ้มครองตามที่กำหนดในอนุสัญญา และเสนอแนะว่ารัฐภาคีนำแนวทางการปฏิบัติสหประชาชาติเกี่ยวกับความยุติธรรมในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อและพยานอาชญากรรมที่เป็นเด็ก (แนบเป็นภาคผนวกในข้อมติคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม 2005/20 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2548) มาพิจารณาโดยเต็มรูปแบบ (the United Nations Guidelines on Justice in Matters Involving Child Victims and Witnesses of Crime (annexed to Economic and Social Council resolution 2005/20 of 22 July 2005)]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
ข้อมูลสถิติเด็กที่ถูกยึดลอนเสรีภาพ กักกัน กักขัง หรือส่งไปอยู่ในสถานกักกัน จำแนกตามสถานภาพทางสังคม ภูมิฐานะ และประเภทอาชญากรรมของเด็กที่กระทำผิด ดังนี้	- จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ถูกคุมขังที่สถานีตำรวจหรือสถานกักขังหลังจากถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และระยะเวลาการกักขังโดยเฉลี่ย
	- จำนวนสถานที่เฉพาะสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
	- จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีในสถานกักตัวและระยะเวลาที่อยู่โดยเฉลี่ย
	- จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกกักตัวในสถานกักกันโดยที่ไม่ได้แยกจากผู้ใหญ่
	- จำนวนและร้อยละของบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดโดยศาลและได้รับการพิพากษาให้คุมขัง และระยะเวลาคุมขังโดยเฉลี่ย
	- จำนวนคดีการทำร้ายและทารุณกรรมบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่อยู่ระหว่างการจับกุมและกักขังหรือจำคุก

9.8 เด็กชนกลุ่มน้อยหรือเด็กพื้นเมือง

82. [คณะกรรมการเสนอแนะว่ารัฐภาคีดำเนินการเพื่อที่จะ

(ก) สร้างความตระหนักของประชาชนไทยเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย และประชาชนพื้นเมือง และเพิ่มความอดทนต่ออุปนิสัยความเป็นอยู่และวิถีชีวิต

(ข) สร้างโอกาสด้านเศรษฐกิจแก่ชุมชนชนกลุ่มน้อยและชนพื้นเมือง และสร้างหลักประกันให้ชุมชน

(ค) จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประชากรชาวภูเขาที่กระจัดกระจายให้เป็นระบบ ทั้งนี้ให้พิจารณาคำแนะนำทั่วไปของคณะกรรมการ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2552) เกี่ยวกับเด็กพื้นเมืองและสิทธิของเด็กพื้นเมือง ภายใต้อนุสัญญา]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
9.7.1 มาตรการเพื่อสร้างความตระหนักของประชากรไทยเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยและคนพื้นเมือง	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยไม่ได้มีการกีดกันหรือลิดรอนสิทธิของชาติพันธุ์ ● มติ ครม.ล่าสุด เช่น การขออนุญาตออกจากพื้นที่ของเด็กที่เป็นชนเผ่า ซึ่งเป็นการประทับตราให้กับเด็ก ฯลฯ

9.9 เด็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

84. [คณะกรรมการเสนอแนะว่ารัฐภาคี

(ก) ดำเนินมาตรการทันทีเพื่อประกันว่าสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่มีผลในเชิงลบทั้งในทางตรงและทางอ้อมต่อเด็ก คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีนำข้อเสนอแนะภายใต้พิธีสารเลือกรับเรื่องการเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ (CRC/C/OPAC/THA/CO/1, 2012) ไปปฏิบัติโดยไม่ล่าช้า

(ข) สร้างหลักประกันว่าการดำเนินการเรียนการสอนในโรงเรียนไม่ชะงักอันเนื่องมาจากทหารของรัฐหรือหน่วยกำลังกึ่งทหาร และได้รับการคุ้มครองจากการโจมตีของกลุ่มติดอาวุธของกองกำลังที่ไม่ใช่ของรัฐ

(ค) จัดการสนับสนุนและบริการด้านจิตวิทยาและสังคมให้แก่เด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงที่ใช้อาวุธเป็นเรื่องเร่งด่วน

(ง) ดำเนินการเร่งรัดให้จัดทำแผนปฏิบัติการว่าด้วยการคุ้มครองและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
9.8.1 ประเทศไทยได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะ	<ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูลแผนปฏิบัติการว่าด้วยการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนในชายแดนภาคใต้ และสถิติที่เกี่ยวข้อง ● มาตรการเฉพาะกลุ่ม คือ <ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความรุนแรง ต้องให้ข้อมูลว่ามีหลักประกันในการคุ้มครองเด็กกลุ่มนี้ อย่างไร เช่น พิจารณาในศาลเยาวชนและครอบครัว หรือมีกระบวนการบำบัดฟื้นฟูอย่างไร 2. เด็กที่เป็นผู้เสียหาย ต้องระบุว่ามีการบวนการค้นหา กลุ่มเป้าหมายอย่างไร เช่น ร่วมมือกับ อปท. องค์กรศาสนา และมีมาตรการที่รับประกันสิทธิของเด็กกลุ่มนี้จะได้รับ

บทที่ 10 การให้สัตยาบันกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

10. การให้สัตยาบันกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

85. [คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคีให้สัตยาบันพิธีสารเลือกรับ เรื่อง กระบวนการร้องเรียน (*the Optional protocol to the Convention on the Rights of the Child on a Communications Procedure*) คณะกรรมการยังได้เสนอแนะรัฐภาคีให้สัตยาบันตราสารว่าด้วยสิทธิมนุษยชนฉบับหลักของสหประชาชาติ (*the core United Nations human rights instruments*) ซึ่งรัฐภาคียังไม่ได้เป็นภาคี ได้แก่ พิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (*the Optional Protocol to the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights*) พิธีสารเลือกรับฉบับที่หนึ่งและฉบับที่สองของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (*the first and second Optional protocols to the International Covenant on Civil and Political Rights*) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี (*the Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment*) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (*the Optional Protocol to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities*) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานอพยพและสมาชิกครอบครัว (*the International Convention on the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families*) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ (*the International Convention for the Protection of all Persons from Enforced Disappearance*) และอื่นๆ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
	●
	●
	●

บทที่ 11 ความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

11. ความร่วมมือ

86. [คณะกรรมการเสนอแนะว่ารัฐภาคีร่วมมือกับคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและเด็กแห่งอาเซียน (the ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children) และองค์กรอื่นๆ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
	●
	●
	●

บทที่ 12 การติดตามและการเผยแพร่

12.1 การติดตาม

87. [คณะกรรมการเสนอแนะว่ารัฐภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้มีการดำเนินการนำข้อเสนอแนะไปปฏิบัติทุกประการด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการส่งข้อเสนอแนะนี้ให้ผู้นำรัฐ ศาลสูงสุด รัฐสภา กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เพื่อให้พิจารณาตามควร และการปฏิบัติต่อไป]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
	●
	●
	●

12.2 การเผยแพร่

88. [คณะกรรมการเสนอแนะให้รัฐภาคีเผยแพร่รายงานฉบับที่ 3 - 4 และสรุปข้อสังเกตของคณะกรรมการต่อรายงานฉบับที่ 3 - 4 เป็นภาษาของประเทศ รวมถึงเผยแพร่ผ่านอินเทอร์เน็ตให้สาธารณชน ประชาสัมพันธ์องค์กรต่าง ๆ กลุ่มเยาวชน กลุ่มวิชาชีพ และเด็ก เพื่อที่จะให้เกิดการอภิปรายและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอนุสัญญา การปฏิบัติดำเนินการ และการตรวจสอบติดตาม]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
	●
	●
	●

รายงานฉบับต่อไป

89. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนให้ยื่นรายงานตามวาระ (*periodic report*) โดยรวมฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 ภายในวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2560 คณะกรรมการขอให้พิจารณาแนวทางปฏิบัติด้านการรายงานเฉพาะอนุสัญญาที่มีลักษณะเดียวกันของคณะกรรมการ ซึ่งได้รับรองเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 (CRC/C/58/Rev.2) และแจ้งให้รัฐภาคีระลึกว่ารายงานในอนาคตควรจะดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติและ มีความยาวไม่เกิน 60 หน้า คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคียื่นรายงานตามแนวทางปฏิบัติ ในกรณีที่รัฐภาคียื่นรายงานมีความยาวเกินกำหนด จะขอให้รัฐภาคีทบทวนและยื่นรายงานใหม่ตามแนวทางปฏิบัติที่ระบุไว้ข้างต้น คณะกรรมการแจ้งให้รัฐภาคีระลึกว่าในกรณีที่รัฐภาคีไม่อยู่ในฐานะที่จะทบทวน และยื่นรายงานใหม่นั้น จะไม่สามารถรับประกันว่าจะมีการแปลรายงานเพื่อให้องค์กรตามสนธิสัญญาตรวจสอบได้

บทที่ 13 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

13.1 ข้อมูล

8. [คณะกรรมการแนะนำให้รัฐภาคีเร่งดำเนินการพัฒนาและวางระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน สอดประสานและมีประสิทธิภาพที่มีการวิเคราะห์ ตรวจสอบและประเมินผลกระทบที่ครอบคลุมทุกด้านตามอนุสัญญาและพิธีสาร ดังได้กล่าวไว้ในสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา ข้อมูลควรมีการจำแนกรายละเอียดเกี่ยวกับเพศ อายุ สัญชาติและชาติพันธุ์ ภูมิภาค และสถานะทางด้านเศรษฐกิจสังคม โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่เด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมภายใต้พิธีสาร ข้อมูลควรจัดเก็บตามจำนวนคดีที่มีการฟ้องคดี และผลการตัดสินคดีที่มีการลงโทษผู้กระทำผิดจำแนกตามลักษณะความผิด นอกจากนี้ คณะกรรมการสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไปในการแสวงหาความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติตามข้อเสนอแนะข้างต้น]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
10.1.1การจัดเก็บข้อมูล / ระบบการจัดเก็บข้อมูล	
10.1.2การตรวจสอบและประเมินผลกระทบ	
10.1.3 การจำแนกประเภทรายละเอียดข้อมูล เพศ อายุ สัญชาติและชาติพันธุ์ ฯลฯ	
10.1.4 ข้อมูลเด็กจำแนกตามเพศ อายุ เชื้อชาติ และเขตที่พักอาศัย (เมือง/ชนบท) ดังนี้	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนคดีการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และการท่องเที่ยวทางเพศในเด็ก - จำนวนคดีการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และการท่องเที่ยวทางเพศในเด็ก ที่ได้รับการไต่สวน พิพากษา และตัดสินลงโทษ - จำนวนเด็กที่เป็นเหยื่อที่ได้รับการช่วยเหลือ เยียวยา หรือชดเชย ตามบทบัญญัติมาตรา 9 ย่อหน้า 3 และ 4 ของพิธีสาร

13.2 กฎหมาย

10. [คณะกรรมการจึงเร่งรัดให้ดำเนินการปรับกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับพิธีสาร โดยเฉพาะบัญญัติคำนิยามที่ชัดเจนและห้ามกระทำความผิดทุกประการตามบัญญัติพิธีสารด้วยกฎหมายที่สอดคล้องกับข้อ 2 และข้อ 3 ของพิธีสารนี้]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
10.2.1 กฎหมายที่สอดคล้อง	
10.2.2 การบัญญัติคำนิยามที่ชัดเจนและห้ามกระทำความผิดทุกประการ	

13.3 แผนปฏิบัติการระดับชาติ

12. [ตามสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยรวมแผนการปฏิบัติการที่ครอบคลุมเนื้อหาภายใต้พิธีสารบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และจัดทรัพยากรให้เพียงพอที่จะดำเนินการในทางปฏิบัติทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ และวิชาการในการดำเนินงานดังกล่าว คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยพิจารณาถึงการประเมินและทบทวนโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการที่มีอยู่ นอกจากนี้ คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยคำนึงถึงการดำเนินการตามข้อบัญญัติทั้งปวงของพิธีสาร ตามปฏิญญาและแผนปฏิบัติการและพันธกิจระดับโลก ซึ่งรับรองในการประชุมสมัชชาเพื่อต่อต้านการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ครั้งที่ 1 2 และ 3 ซึ่งจัดที่กรุงสต็อกโฮล์ม โยโกฮามา และริโอ เดอ จาเนโรในปี พ.ศ. 2539 พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2551 ตามลำดับ]

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
<ul style="list-style-type: none"> แผนการปฏิบัติการภายใต้แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ การทบทวนโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการ 	ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ การค้าประเวณีเด็ก สื่อบริการทางเพศสำหรับเด็ก (มีการเพิ่มโทษของผู้ครอบครอง) การจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย (สรุปสั้นๆ)

13.4 การประสานและการประเมิน

14. โดยอ้างอิงย่อหน้าที่ 13 และ 14 ของสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยรับรองว่า จะมีการประสานงานที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงานและคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ทำงานพัฒนาและปฏิบัติการตามนโยบายสิทธิเด็ก รวมถึงหน่วยต่าง ๆ ภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และมอบหมายหนึ่งหน่วยงานที่สามารถทำหน้าที่นี้ และกำกับดูแลภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการตรวจสอบติดตามและการประเมินกิจกรรมของเรื่องสิทธิเด็กตามอนุสัญญาและพิธีสารในระหว่างกระทรวงและจากส่วนกลางไปสู่ระดับท้องถิ่น

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
กลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายใต้กระทรวงพม.	

13.5 การเผยแพร่และการส่งเสริมความตระหนักรู้

6. คณะกรรมการเสนอให้
- (ก) พัฒนาแผนข้อมูลสารสนเทศและการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการป้องกัน และผลร้ายของการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ทั้งนี้ โดยประสานงานอย่างใกล้ชิดกับชุมชน เด็ก และเด็กที่เป็นเหยื่อ
- (ข) เผยแพร่ข้อมูลเรื่องของพิธีสารอย่างเป็นระบบให้แก่กลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้พิพากษา อัยการ สื่อมวลชน นักสังคมสงเคราะห์ และผู้ทำงานในหน่วยงานพิทักษ์เด็ก

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
13.5.1 การพัฒนาข้อมูลสารสนเทศ	
13.5.2 มาตรการป้องกันและผลกระทบของการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเกี่ยวกับเด็ก	
13.5.3 การเผยแพร่ข้อมูลเรื่องพิธีสาร	<ul style="list-style-type: none"> - ตำรวจ - ผู้พิพากษา - อัยการ - สื่อมวลชน - นักสังคมสงเคราะห์ - ผู้ทำงานในหน่วยงานด้านเด็ก

13.6 การป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

13.6.1 มาตรการปฏิบัติเพื่อใช้ป้องกันการกระทำผิดตามพิธีสาร

22. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเร่งรัดปรับปรุงกฎหมาย โดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ รวมถึงมาตรการทางการบริหาร นโยบายสังคมและแผนเกี่ยวกับการป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณี และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กให้เข้มงวดและเข้มข้นยิ่งขึ้น คณะกรรมการเสนอให้ไทยดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันและดำเนินคดีกับการทุจริตต่อหน้าที่ในหมู่เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะผู้ที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 - ปัจจุบัน
13.6.1.1 การปรับปรุงกฎหมาย	<p>การปรับปรุง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การเพิ่มโทษ 1.2 กระบวนการพิจารณา* (ถือเป็น turning point ที่สำคัญ) 1.3 เปลี่ยนคำนิยาม“เด็ก” (ขอข้อมูลเพิ่มเติมจากท่านวันชัยจากรายงานการประชุม majestic 21 ก.พ. 60) <p>2. การยกร่างเพิ่มเติม แก้ไข กม.อาญา กำหนดให้การขายเด็กตาม OPP เป็นความผิดตาม กม. เดิมจะต้องดูจากเจตนา แต่ตาม กม.ใหม่ ถ้ามีเรื่องของผลประโยชน์จะเป็นการผิด กม. เช่น การรับจ้างอุ้มบุญ</p>
13.6.1.2 การบังคับใช้กฎหมาย	
13.6.1.3 มาตรการทางการบริหาร	

13.7 การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

24. คณะกรรมการกระตุ้นให้ไทยวางแนวทางการกำหนดกฎระเบียบและการปฏิบัติอย่างจริงจัง และดำเนินมาตรการที่จำเป็นด้านกฎหมาย การบริหาร มาตรการทางสังคม และมาตรการอื่นที่พึงประสงค์ เพื่อป้องกันและจัดการการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก คณะกรรมการสนับสนุนให้รัฐภาคีสร้างความเข้มแข็งในความร่วมมือระหว่างประเทศ ระดับพหุภาคี ภูมิภาค และทวิภาคี เพื่อป้องกันและจัดการการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เร่งรัดให้ไทยเร่งเสริมสร้างความเข้าใจให้กับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงพิษภัยของอันตรายจากการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความสุขทางเพศจากเด็ก เผยแพร่กฎบัตรเกียรติยศสำหรับการท่องเที่ยว (Charter of Honour for Tourism) และประมวลจริยธรรมโลกเพื่อการท่องเที่ยวขององค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO Global Code of Ethics for Tourism) ในหมู่บริษัทและตัวแทนจัดการท่องเที่ยว และสนับสนุนให้ตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวเหล่านี้ลงนามในประมวลจริยธรรมเพื่อการปกป้องเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในการเดินทางท่องเที่ยว

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.7.1 กฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการในการป้องกัน และจัดการการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็ก	ระเบียบหรือข้อกำหนดในการประกอบธุรกิจท่องเที่ยว
13.7.2 ความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ในการป้องกันและจัดการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็ก	
13.7.3 มาตรการ/แนวทางการเสริมสร้างความเข้าใจกับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	
13.7.4 กฎบัตรเกียรติยศสำหรับการท่องเที่ยว	
13.7.5 ประมวลจริยธรรมโลกเพื่อการท่องเที่ยวขององค์การการท่องเที่ยวโลก	

13.8 การห้ามการขายเด็ก สื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็ก และการค้าประเวณีเด็ก และเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ข้อ 3, ข้อ 4 วรรค 2 และ 3, ข้อ 5, ข้อ 6, และ ข้อ 7)

13.8.1 กฎหมายอาญาหรือกฎหมายลงโทษและกฎระเบียบที่มีอยู่

26. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยเดินหน้านำบทบัญญัติกฎหมายอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับข้อ 2 และข้อ 3 แห่งพิธีสาร โดยเฉพาะควรจะ

ก) กำหนดคำนิยามและบัญญัติให้การขายเด็กเป็นความผิดทางอาญา สอดคล้องกับพิธีสาร และโดยเฉพาะการขายเด็กเพื่อการนำไปเป็นบุตรบุญธรรมโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การนำไปบังคับใช้แรงงาน และการถ่ายโอนอวัยวะของเด็กเพื่อผลประโยชน์กำไร ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติข้อ 3 วรรค 1 (ก) (i) ข., 1 (ก) (i) ค., 1 (ก) (ii) และข้อ 5 ของพิธีสาร

ข) แก้ไขและบัญญัติฐานความผิดเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ ในข้อ 2 และ 3 แห่งพิธีสารโดยสมบูรณ์

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.8.1.1 กฎหมายอาญาหรือกฎหมายลงโทษและกฎระเบียบที่มีอยู่	การแก้ไขกฎหมายอาญา คำนิยามและบัญญัติการขายเด็กให้เป็นความผิดอาญา การแก้ไขและบัญญัติฐานความผิดเรื่องสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

13.8.2 การดำเนินคดีและการลงโทษ

28. คณะกรรมการเร่งรัดให้ไทยดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวง เพื่อประกันว่าอาชญากรรมตามพิธีสารได้มีการสืบสวนสอบสวนและได้มีการสืบสวนสอบสวนว่ากระทำผิดได้ถูกดำเนินคดีและลงโทษตามควรแก่กรณี รวมทั้งการจัดทำข้อมูลโดยตรงเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน การดำเนินคดี และการลงโทษผู้กระทำความผิดภายใต้พิธีสารในรายงานฉบับต่อไป

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.8.2.1 การดำเนินคดีและการลงโทษ	
13.8.2.2 การจัดทำข้อมูลสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษ	

13.8.3 อำนาจศาลและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

30. คณะกรรมการเสนอให้ไทยดำเนินขั้นตอนเพื่อประกันว่า กฎหมายภายในจะให้อำนาจดำเนินคดีแบบข้ามเขตอำนาจที่รวมถึงอำนาจดำเนินคดีโดยไม่มีเงื่อนไขว่าต้องเป็นความผิดสองรัฐสำหรับความผิดตามพิธีสารนี้ คณะกรรมการเสนอเพิ่มเติมให้ไทยพิจารณานำพิธีสารไปผนวกเป็นพื้นฐานกฎหมายเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องสนธิสัญญาทวิภาคี

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.8.3.1 อำนาจศาลและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน	
13.8.3.2 การดำเนินคดีแบบข้ามเขตอำนาจ	<ul style="list-style-type: none"> อำนาจทางกฎหมายระหว่างประเทศที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น เป็นความผิดในประเทศหนึ่งแต่ในอีกประเทศไม่ถือเป็นความผิด อาจจะบูรณาใช้กลไกกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น กรอบอาเซียน กรอบความร่วมมือเฉพาะ

13.9 การคุ้มครองสิทธิของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหาย (ข้อ 8 และ ข้อ 9 วรรค 3 และวรรค 4)

13.9.1 มาตรการปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดตามพิธีสารฉบับนี้

34. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเสริมมาตรการให้เข้มข้น เพื่อคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กผู้เสียหายจากการกระทำผิดตามกฎหมายฐานภายใต้พิธีสาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) จัดตั้งกลไกและกระบวนการเพื่อจำแนกเด็กผู้เสียหายจากการกระทำผิดตามพิธีสารไว้ก่อน รวมทั้งการจัดตั้งกลไกประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

(ข) ประกันว่าเด็กผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ต้องรอนานในการส่งตัวออกไปนอกประเทศ

(ค) ปรับแก้กฎหมายเพื่อประกันว่านิติทัศน์บันทึกปากคำเด็กผู้เสียหายหรือเด็กที่เป็นพยานในความผิดตามพิธีสารนี้เป็นที่ยอมรับให้ใช้เป็นพยานหลักฐานได้เสมอ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.9.1.1 การคุ้มครองสิทธิของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหาย	
13.9.1.2 มาตรการปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิด	<ul style="list-style-type: none"> มีการพัฒนากระบวนการให้สืบพยานไว้ก่อน (ศาลชำนาญพิเศษต่าง ๆ เช่น ศาลคดีค้ามนุษย์) ศาลมีอำนาจในการเรียกเอกสารมาจากทุกหน่วย รวมทั้งกลไกต่าง ๆ ที่จะช่วยไม่จำเป็นต้องมีการเผชิญหน้าระหว่างผู้ต้องหากับผู้เสียหาย หรือพยาน ซึ่งอาจมีผลต่อการให้การ
13.9.1.3 กระบวนการจำแนกเด็กจากผู้เสียหายจากการกระทำผิด	
13.9.1.4 ระยะเวลาในการส่งตัวออกนอกประเทศ	
13.9.1.5 กฎหมายในการคุ้มครองเด็กจากการบันทึกการให้ปากคำ	

13.10 การฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหาย

36. คณะกรรมการกระตุ้นให้รัฐภาคี

(ก) เสริมสร้างขีดความสามารถให้หน่วยงานภาครัฐ เพื่อประกันและประสานความช่วยเหลือและสนับสนุนเด็กผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพิธีสารฉบับนี้

(ข) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงเพื่อประกันว่า เด็กผู้เสียหายจากการกระทำความผิดตามพิธีสารจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม รวมทั้งการบูรณาการนำเด็กกลับคืนสู่สังคมและการฟื้นฟูร่างกายและจิตใจอย่างเต็มรูปแบบ

(ค) ให้หลักประกันว่าเด็กผู้เสียหายทุกคนสามารถเข้าถึงกระบวนการขอรับค่าชดเชยความเสียหายจากผู้รับผิดชอบตามกฎหมายโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ตามบทบัญญัติข้อ 9 วรรค 4 แห่งพิธีสาร และจัดตั้งกองทุนเงินค่าชดเชยสำหรับผู้เสียหาย สำหรับกรณีที่ไม่สามารถได้รับค่าชดเชยจากผู้กระทำผิด และ

(ง) แสวงหาความช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) ในการปฏิบัติตามข้อเสนอเหล่านี้

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.10.1 การฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมของผู้เสียหาย	
13.10.2 มาตรการช่วยเหลือเด็กผู้เสียหายจากการกระทำความผิด	
13.10.3 มาตรการฟื้นฟูและการนำเด็กกลับคืนสู่สังคม	
13.10.4 กระบวนการขอรับค่าชดเชยความเสียหาย	
13.10.5 กองทุนเงินค่าชดเชยสำหรับผู้เสียหาย	
13.10.6 การช่วยเหลือจากองค์กรภาคเอกชน	

13.11 โทรศัพท์สายด่วน

37. ตามสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอให้ไทยพิจารณารวมโทรศัพท์สายด่วนทั้งหลายที่มีอยู่เป็นหมายเลขเดียวระดับชาติเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โทรศัพท์สายด่วนควรต้องครอบคลุมทั่วประเทศ สามารถติดต่อได้ตลอด 24 ชั่วโมง และควรเป็นหมายเลขที่จำง่าย 3-4 หลัก อีกทั้งให้มีทรัพยากรการเงินและวิชาการเพียงพอ ตลอดจนมีบุคลากรที่ได้รับการอบรมเพื่อสามารถให้คำตอบแก่เด็กและวิเคราะห์สายที่เรียกเข้ามาเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.11.1 การดำเนินการสายด่วนช่วยเหลือเด็กตลอด 24 ชม	
13.11.2 สถิติการให้บริการ	

13.12 ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ

38. ตามบทบัญญัติข้อ 10 วรรค 1 คณะกรรมการสนับสนุนให้ไทยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปพหุภาคี ภูมิภาค และระดับทวิภาคี โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการและกลไกเพื่อประสานการปฏิบัติตามความตกลงดังกล่าว โดยมุ่งปรับปรุงการปรับปรุงการป้องกัน การสืบค้น การสืบสวน การดำเนินคดี และการลงโทษผู้รับผิดชอบต่อการกระทำความผิดตามพิธีสาร

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ	

13.13 การติดตามผลและการเผยแพร่

การติดตามผล

39. คณะกรรมการเสนอให้ไทยดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อป้องกันการปฏิบัติตามข้อเสนอเหล่านี้ยิ่งยวดที่ พร้อมกับส่งต่อข้อเสนอเหล่านี้ให้กับประมุขรัฐ ศาลสูง รัฐสภา กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหาร องค์กรท้องถิ่น ตลอดจนคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ และหน่วยประสานงานทั้งในส่วนกลางและระดับเขตอำเภอตามลำดับ เพื่อพิจารณาและปฏิบัติตามความเหมาะสมต่อไป

การเผยแพร่สรุข้อสังเกต

40. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเผยแพร่รายงานฉบับแรกและคำตอบลายลักษณ์อักษรที่เสนอพร้อมข้อเสนออื่นที่เกี่ยวข้อง (สรุข้อสังเกต) ที่ได้รับรองแล้วอย่างกว้างขวาง รวมถึงเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (แต่ไม่จำกัดเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ต) ให้แก่สาธารณชนทั่วไป องค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มเยาวชน กลุ่มวิชาชีพ ชุมชน และเด็ก เพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปราย และการตระหนักรู้เกี่ยวกับพิธีสาร การปฏิบัติ และการตรวจสอบติดตาม

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
13.13.1 การติดตามผล	การติดตามและเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการโดยกรมองค์การระหว่างประเทศ
13.13.2 การเผยแพร่ข้อสรุปและข้อสังเกต	

13.4 รายงานฉบับต่อไป

41. เพื่อให้การเป็นไปตามบทบัญญัติข้อ 12 วรรค 2 คณะกรรมการขอให้ไทยบรรจุข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติของพิธีสาร และสรุข้อสังเกตเหล่านี้ไว้ในรายงานตามวาระของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับต่อไปตามบทบัญญัติข้อ 44 ของอนุสัญญา

บทที่ 14 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง เด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

14.1 มาตรการทั่วไป

14.1.1 กฎหมาย

6. ในประเด็นเกี่ยวกับข้อ 6 ของพิธีสาร คณะกรรมการกระตุ้นให้ไทยดำเนินมาตรการเพื่อนำบทบัญญัติของพิธีสารบรรจุในกฎหมายภายในประเทศอย่างเต็มรูปแบบ และระบุให้ชัดเจนว่า การคัดเลือกเด็ก ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าสู่กองกำลังติดอาวุธถือเป็นความผิดอาญา

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
14.1.1.1 ระเบียบการคัดเลือกเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าสู่กองทัพ	
14.1.1.2 หลักเกณฑ์การเข้าร่วมเป็นชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)	
ข้อมูลสถิติเด็กจำแนกตามเพศ อายุ และ เชื้อชาติ	- จำนวนของนักเรียนในโรงเรียนเตรียมทหารและอายุชั้นต่ำที่รับ
	- จำนวนของเด็กที่แสวงหาแหล่งพักพิงและเด็กอพยพที่เข้าสู่รัฐภาคีฯ จากพื้นที่ที่เด็กได้รับการเกณฑ์หรือใช้ในสงคราม
	- จำนวนเด็กที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาด้วร่างกายและจิตใจ และมาตรการคืนสู่สังคม

14.1.2 การประสานงาน

8. ในสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการเสนอแนะไทยประกันให้มีการประสานงานที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงาน และคณะกรรมการที่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาและการดำเนินงานด้านนโยบายสิทธิเด็ก รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตลอดจนกำหนดหน่วยงานที่สามารถทำหน้าที่ในการนำและอำนวยความสะดวกภาพรวมเพื่อการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านสิทธิเด็กตามอนุสัญญาและพิธีสารในระหว่างกระทรวง และทั้งในระดับส่วนกลางจนถึงระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
14.1.2.1 การพัฒนาและการดำเนินนโยบายสิทธิเด็ก	
14.1.2.2 การติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านสิทธิเด็ก	

14.1.3 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการสร้างความตระหนัก

10. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อ 6 วรรค 2 ของพิธีสารเลือกรับ คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยประกันว่า หลักการและบทบัญญัติของพิธีสารเลือกรับได้รับการเผยแพร่ไปสู่สาธารณชน เด็ก และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยการพัฒนาแผนงานการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
14.1.3.1 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์พิธีสารว่าด้วยเด็กในการชดกันด้วยอาวุธ	

14.1.4 ข้อมูล

12. ในสรุปข้อสังเกตของอนุสัญญา คณะกรรมการได้เสนอแนะให้ไทยจัดให้มีระบบการรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมทุกด้านเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอนุสัญญาและพิธีสารเลือกรับ และนำข้อมูลและสถิติที่เก็บรวบรวมมาใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดนโยบายและแผนงานที่ครอบคลุมรอบด้าน รวมทั้งการคุ้มครองเด็กที่ได้รับผลกระทบและเกี่ยวพันกับความขัดแย้งกันด้วยอาวุธที่เป็นที่รู้จักทั่วไป โดยคณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยแสวงหาความช่วยเหลือจากองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติในประเด็นดังกล่าวนี้

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
1.4.1.4.1 การฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องสิทธิต่างๆ ให้แก่ผู้หนีภัยการสู้รบที่อยู่ในพื้นที่พักพิง	

14.2 การป้องกัน

14.2.1 การคัดเลือกทหารโดยสมัครใจ

14. คณะกรรมการขอให้ไทยดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันและห้ามไม่ให้เด็กเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไม่เป็นทางการ กับ ชรบ. นอกจากนี้ คณะกรรมการเสนอแนะไทยสร้างกลไกในการติดตามและกำหนดความรับผิดชอบสำหรับเจ้าหน้าที่หลัก ในส่วนของการที่เด็กเข้าไปเกี่ยวข้องกับชุดรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้านทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับกฎหมายห้ามรับเด็กเข้าร่วมในชุดรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้านดังกล่าว

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
14.2.1.1 มาตรการเพื่อป้องกันเด็กเข้าร่วมชุดรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน	
14.2.1.2 กฎหมายห้ามรับเด็กเข้าร่วมในชุดรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน	
14.2.1.3 สถาบันการศึกษาทางทหาร	หลักสูตรมีการดำเนินการที่สอดคล้องตาม OPP หรือไม่

14.2.2 โรงเรียนทหาร

16. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทย

(ก) ทบทวนการดำเนินงานของโรงเรียนทหารทุกโรงเรียนในเขตอำนาจของไทย เพื่อประกันว่าโรงเรียนเหล่านี้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพิธีสาร

(ข) ดำเนินการจัดระบบการลงทะเบียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกคนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนทหารโดยข้อมูลที่เก็บนั้นจะต้องจำแนกตามเพศ อายุ พื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ และถิ่นฐานทางภูมิศาสตร์ และรวบรวมไว้ที่ส่วนกลาง รวมทั้งมีการติดตามตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

(ค) พิจารณาให้มีการตรวจสอบโรงเรียนทหารร่วมกัน โดยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ เพื่อประกันว่าโรงเรียนทหารเหล่านี้ดำเนินการสอดคล้องกับบทบัญญัติของพิธีสาร

(ง) ประกันให้มีการห้ามอย่างชัดเจนไม่ให้มีการฝึกการใช้อาวุธปืนในโรงเรียนทหารสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
เงื่อนไขการรับนักศึกษาวิชาทหาร	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานของโรงเรียนทหารของประเทศไทย - ระบบการลงทะเบียนที่เข้าเรียนโรงเรียนทหาร - มาตรการการห้ามไม่ให้มีการฝึกการใช้อาวุธปืนในโรงเรียนทหาร <p>* รร.ทหาร ครอบคลุมถึง รร.ดุริยางค์ของทหารเหล่าต่าง ๆ รร.รักษาดินแดน ซึ่งบางแห่งรับเด็กอายุต่ำสุดที่ 12 ปี (มีหน่วยงานที่ดูแลเรื่องหลักสูตรและระเบียบของ รร.ทหาร เป็นการเฉพาะ คือ มีคณะกรรมการที่กำกับดูแล เป็นการเฉพาะ)</p>

14.3. การห้ามและเรื่องที่เกี่ยวข้อง

14.3.1 กฎหมายอาญาและกฎระเบียบที่ใช้บังคับ

18. เพื่อสร้างความเข้มแข็งของมาตรการระดับประเทศและระหว่างประเทศในการป้องกันมิให้มีการคัดเลือกเด็กเป็นทหารโดยกองทัพหรือกลุ่มกองกำลังติดอาวุธ รวมทั้งการใช้เด็กเข้าร่วมในความขัดแย้ง คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยกำหนดว่า การคัดเลือกและการนำเด็กเข้าร่วมในกองทัพ ชูรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน หรือกลุ่มกองกำลังติดอาวุธที่ไม่ใช่ของรัฐเป็นความผิดอาญา

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
มาตรการระดับประเทศและในระหว่างประเทศในการป้องกันมิให้คัดเลือกเด็กเป็นทหารโดยกองทัพหรือกลุ่มกองกำลังติดอาวุธ	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่มีการดำเนินการที่ชัดเจนในการบัญญัติให้เป็นความผิดทางอาญา แต่มีมาตรการในการป้องกันกับเด็กได้แก่ ระเบียบ/หลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ชรบ. และ ข้อสั่งการที่ไม่ให้นำเด็กติดตามผู้ปกครองไปปฏิบัติหน้าที่ ชรบ. (อาจเพิ่มว่ามีการจัดตั้งศูนย์เด็กเล็กของ อบท. เพื่อส่งเสริมข้อสั่งการดังกล่าว)

	กรณีกองกำลังที่ไม่ใช่ของรัฐ เช่น กองกำลังติดอาวุธที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่เข้ามาอยู่ในประเทศ ควรต้องมีการคัดกรองเด็กกลุ่มนี้ที่มีประสบการณ์เคยอยู่ในกองกำลัง
--	--

14.3.2 เขตอำนาจศาล

20. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยบัญญัติอย่างชัดเจนในกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น ๆ ให้มีอำนาจศาลนอกอาณาเขต (extra-territorial jurisdiction) สำหรับการกระทำอันต้องห้ามภายใต้พิธีสาร รวมถึงการเกณฑ์หรือการรับสมัครเด็กเข้าร่วมในกองทัพ หรือกองกำลังติดอาวุธ หรือการใช้เด็กเข้าไปมีส่วนร่วมในความขัดแย้ง ถ้าความผิดอาญาดังกล่าวกระทำโดยหรือเกิดแก่ผู้มีสัญชาติไทย หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับไทย ทั้งนี้ คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยให้สัตยาบันธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
14.3.2.1 การศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดอำนาจศาลนอกอาณาเขต (extra-territorial jurisdiction) ของศาลให้มีลักษณะเป็นความผิดสากล (universal criminality)	● ไม่มีข้อบัญญัติที่ชัดเจน
14.3.2.2 ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ - การให้สัตยาบันธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ	

14.4. การคุ้มครอง การฟื้นฟู และการกลับคืนสู่สังคม

14.4.1 มาตรการการคุ้มครองสิทธิของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ

22. ตามพันธะผูกพันในข้อ 7 ของพิธีสาร คณะกรรมการขอกระตุ้นให้ไทย

(ก) จัดให้มีระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับชาติและการจัดทำทะเบียนเด็กผู้แสวงหาที่พักพิง และผู้อพยพภายใต้เขตอำนาจของไทย

(ข) จัดให้มีกลไกในการจำแนกเด็ก รวมถึงเด็กที่แสวงหาที่พักพิงและเด็กอพยพ ซึ่งเคยหรืออาจเคยเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธในต่างประเทศ และประกันว่าบุคลากรที่รับผิดชอบ การจำแนกเด็กได้รับการฝึกอบรมด้านสิทธิเด็ก การคุ้มครองเด็ก และมีทักษะในการสัมภาษณ์

(ค) ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กที่เคยหรืออาจเคยเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธอย่างเหมาะสม เพื่อการฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็ก

(ง) ให้ยุติการบังคับให้เด็กที่อาจเคยหรือมีความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมภายใต้ พิธีสารเดินทางกลับประเทศต้นกำเนิดโดยทันที

(จ) ดำเนินการป้องกันการเกณฑ์เด็กหรือการเกณฑ์เด็กที่เคยเป็นทหารซ้ำโดยกองกำลังติดอาวุธจากประเทศเมียนมาร์ภายในค่ายผู้อพยพที่ตั้งอยู่ในดินแดนไทย

(ฉ) แสวงหาความช่วยเหลือทางวิชาการในด้านดังกล่าวนี้จากสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์) และองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ)

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
14.4.1.1 ข้อมูลการคุ้มครองเด็กที่แสวงหาที่พักพิงและผู้อพยพที่เป็นเด็ก	การอนุญาตให้ผู้หนีภัยการสู้รบเข้าไปอยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ
14.4.1.2 การขึ้นทะเบียนเด็กผู้แสวงหาที่พักพิงและผู้อพยพในประเทศไทย	
14.4.1.3 มาตรการการจำแนกเด็ก	
14.4.1.4 มาตรการการช่วยเหลือเด็กที่เคยเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ด้วยอาวุธ	
การป้องกันการเกณฑ์เด็กที่เคยเป็นทหารซ้ำ	
14.4.1.5 การช่วยเหลือทางวิชาการทาง UNHCR และยูนิเซฟ	
14.4.1.6 ข้อมูลสถิติเด็กที่แสวงหาที่พักพิงและผู้อพยพที่เป็นเด็ก	ข้อมูลจาก UNHCR และ มท. (ในศูนย์พักพิง/ค่าย) และข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลเด็กที่อยู่ระหว่างการพิสูจน์สถานะ

14.5 การจับกุมและการกักขังเด็กภายใต้กฎหมายฉุกเฉิน

24. คณะกรรมการเรียกร้องให้ไทยทบทวนกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง เพื่อห้ามดำเนินคดีอาญาหรือกระบวนการทางการปกครองต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตลอดจนห้ามกักขังเด็กในสถานที่กักขังของทหาร คณะกรรมการเสนอแนะว่า เด็กทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีควรจะต้องอยู่ภายใต้กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนในทุกสถานการณ์

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
14.5.1 กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง	- ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการกับเด็ก ในกรณีเด็กที่เป็นผู้ต้องสงสัยตาม พ.ร.ก. (ข้อมูลจาก กรอ.มท. กับ NGOs ยังไม่สอดคล้องกัน) อาจต้องสอบถามเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการควบคุมตัวเด็กภายใต้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน
14.5.2 กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน	

14.6 ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

25. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยดำเนินการสานต่อและเพิ่มความเข้มแข็งด้านความร่วมมือกับคณะกรรมการกาชาดสากล และผู้แทนพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านเด็กกับความขัดแย้งทางอาวุธ ตลอดจนแสวงหาแนวทางเพิ่มความร่วมมือกับองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และหน่วยงานอื่น ๆ ของสหประชาชาติในการดำเนินงานตามพิธีสาร

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
การประสานงานและร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ	

14.7 การติดตามและการเผยแพร่

การติดตาม

26. คณะกรรมการเสนอแนะให้ไทยดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อประกันให้มีการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะเหล่านี้ได้อย่างเต็มรูปแบบ นอกเหนือจากวิธีการอื่น ๆ แล้ว ให้เสนอต่อผู้นำประเทศ รัฐสภา กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการในส่วนกลาง และระดับจังหวัดตามลำดับ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปตามความเหมาะสม

การเผยแพร่สรุปข้อสังเกต

27. คณะกรรมการเสนอให้ไทยเผยแพร่รายงานฉบับแรกและคำตอบปลายลักษณะอักษรที่เสนอพร้อมข้อเสนออื่นที่เกี่ยวข้อง (สรุปข้อสังเกต) ที่ได้รับรองแล้วอย่างกว้างขวาง รวมถึงเผยแพร่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (แต่ไม่จำกัดเฉพาะระบบอินเทอร์เน็ต) ให้แก่สาธารณชนทั่วไป องค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มเยาวชน กลุ่มวิชาชีพ ชุมชน และเด็ก เพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปราย และการตระหนักรู้เกี่ยวกับพิธีสาร การปฏิบัติ และการตรวจสอบติดตาม

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ – ปัจจุบัน
14.7.1 การเผยแพร่รายงานให้ประชาชา องค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มวิชาชีพ	
14.7.2 การรายงานผลการดำเนินงานตามพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาฯ	

14.8 รายงานฉบับต่อไป

28. เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามบทบัญญัติข้อ 8 วรรค 2 คณะกรรมการขอให้ไทยบรรจุข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติของพิธีสาร และสรุปข้อสังเกตเหล่านี้ไว้ในรายงานตามวาระของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับต่อไปตามบทบัญญัติข้อ 44 ของอนุสัญญา

ประเด็น	ข้อมูลผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ปี 2555 – ปัจจุบัน
กระบวนการจัดทำรายงาน	

